

UNESCO

Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά του Ιράν

Η πολιτιστική κληρονομιά
δεν τελειώνει σε μνημεία
και συλλογές αντικειμένων

www.iranculture.gr

Περιεχόμενα

Chogan (Πόλο).....	- 2 -
Κανονισμοί του πόλο.....	- 3 -
Τελετουργική Δραματική Τέχνη Ta'ziye.....	- 6 -
Naqqāli, Ιρανική δραματική αφήγηση.....	- 8 -
Νορούζ.....	- 11 -
Τελετουργικό Qalishuyan (Πλύσιμο χαλιών) στο Mashhad-e Ardehal	- 14 -
Προσκύνημα στη Μονή Αποστόλου Θαδδαίου	- 18 -
Bayasanghor Shahnameh.....	- 21 -
Παραδοσιακή Τεχνική της Ταπητουργίας στο Fars	- 25 -
Παραδοσιακή Τεχνική της Ταπητουργίας στο Kashan	- 27 -
Τελετουργικό Pahlevani και Zoorkhanei.....	- 30 -
Η Πράξη Δωρεάς του the Rab' i-Rashidi (χειρόγραφο του 13ου αιώνα)	- 33 -
Ιρανική μινιατούρα	- 37 -
Ιρανικό Dotar	- 40 -
Μουσική των Bakhshies του Khorasan.....	- 42 -
Ρεπερτόριο Ιρανικής Μουσικής.....	- 44 -
Η τέχνη της κατασκευής και το παίξιμο του Kamancheh.....	- 47 -
Παραδοσιακή κατασκευή και ναυσιπλοΐα Ιρανικών σκαφών Lenj στον Περσικό Κόλπο.....	- 50 -
Παρασκευή flatbread Lavash, Katyrma, Jurka, Yufka	- 53 -

Chogan (Πόλο)

Πόλο ένα ιρανικό βασιλικό παιχνίδι

Το πόλο πρόσφατα καθιερώθηκε από τη διεθνή επιτροπή των Ολυμπιακών Αγώνων, ως ένα από τα παγκόσμια αθλήματα

Το πόλο ήταν δημοφιλές μεταξύ των βασιλέων και των Ιρανών ευγενών στο παρελθόν και το όνομά του, ως αριστοκρατικό άθλημα, προέρχεται απ' εκεί. Αυτό το παιχνίδι χρονολογείται από το 600 π.Χ. και η γένεσή του τοποθετείται στην εποχή των Αχαιμενιδών.

Στην πραγματικότητα, το Polo αρχικά είχε απλώς ψυχαγωγικό χαρακτήρα και είχε σκοπό να αναδείξει τις ικανότητες των ιρανικών στρατιωτικών αλόγων.

Με βάση τα ιστορικά στοιχεία, ο **Σαχ Αμπάς Α'** έπαιζε πόλο στο **Qazvin** και το **Isfahan** (πλατεία Naqsh-e Jahan). Δυστυχώς, το Polo λησμονήθηκε σιγά σιγά μετά την εποχή των Σαφαβιδών, ωστόσο, εμφανίζεται ξανά λόγω της σχέσης με τους Ευρωπαίους στην εποχή των Παχλαβί, αλλά ποτέ ξανά με την προηγούμενη μορφή.

Σήμερα, έχει γίνει κάποια προσπάθεια για την προώθηση του πόλο και ελπίζουμε ότι θα συμπεριληφθεί στον κατάλογο της παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO, ως ιρανικό άθλημα έως το 2017.

Το όνομα του πόλο προέρχεται από ένα κομμάτι ξύλου που χρησιμοποιείται στο παιχνίδι και τη δεξιότητα των παικτών να χτυπούν τη μπάλα με πόλο. Ιππασία, συντονισμός και ισορροπία στο παιχνίδι είναι εξαιρετικά σημαντικά.

Κανονισμοί του πόλο

Το πόλο παίζεται σε δύο διαφορετικά γήπεδα. Ένα ορθογώνιο γήπεδο χλοοτάπητα και ένα γήπεδο με κατάλληλες διαστάσεις ανάλογα με τη χώρα στην οποία γίνεται ο αγώνας Polo.

Οι διαστάσεις των γηπέδων είναι 160×300 γιάρδες (146×270 μέτρα).

Τα τέρματα είναι στύλοι που απέχουν οκτώ μέτρα (επτά μέτρα και τριάντα εκατοστά) μεταξύ τους, στο κέντρο σε κάθε άκρο του γηπέδου.

Οι ιππείς χτυπούν στην ξύλινη ή πλαστική μπάλα με διάμετρο 3/25 ίντσες (8 cm) και βάρος 4/5 ουγγιών (140 γραμμάρια) με ένα μπαμπού σε διαφορετικό μέγεθος από 120 έως 140 cm που είναι κατάλληλο με βάση το άλογο και το ύψος του ιππέα και αν η μπάλα περάσει ανάμεσα στις στήλες τέρματος σε κάθε ύψος, θα έχει σκορ.

Το πόλο μπορεί να παίξει σε 4 ή 6 σετ (Chukka) για 7 λεπτά και 30 δευτερόλεπτα με 4 λεπτά διάλειμμα μεταξύ του Chukkas και 10 λεπτά ημίχρονο μεταξύ του δεύτερου και του τρίτου Chukka.

Όταν το αλόγο του παίκτη καλπάζει προς το μέρος του γηπέδου, όπου έχει πέσει η μπάλα, οι άλλοι παίκτες δεν μπορούν να αποτρέψουν τη σέντρα του παίκτη, εκτός εάν έχουν μια λογική απόσταση και δεν υπάρχει κίνδυνος για αυτόν.

Ο επίδεσμος των χεριών και των ποδιών των αλόγων για τη φροντίδα τους είναι υποχρεωτικός στο πόλο. Το χτύπημα του Chogan στα πόδια του αλόγου, το χτύπημα της μπάλας από αντίθετες κατευθύνσεις (αριστερή πλευρά), το χτύπημα της μπάλας ανάμεσα στα χέρια και τα πόδια του αλόγου και του αντιπάλου είναι τα λάθη σε αυτό το παιχνίδι.

Οι ποινές σφαλμάτων είναι διαφορετικές με βάση τους κανόνες του παιχνιδιού και θα γίνονται με ελεύθερο χτύπημα στο τέρμα από διαφορετικές αποστάσεις.

Ένα συναρπαστικό παιχνίδι

Στην αρχή του αγώνα Polo, κάθε ομάδα τεσσάρων ατόμων που φορούν την ίδια στολή και φέροντας τον απαραίτητο εξοπλισμό όπως ιππικό κράνος, γάντια, μαστίγιο Polo, μπότες ιππασίας χωρίς κορδόνια και επιγονατίδες στέκονται πίσω από τη γραμμή της μεσαίας γραμμής.

Το καθήκον του πρώτου παίκτη (επιθετικού) είναι να επιτίθεται και επίσης να βοηθά στην άμυνα.

Το καθήκον του δεύτερου παίκτη (επιθετικός) είναι πιο σημαντικό στην άμυνα, ο τρίτος παίκτης (συνήθως ο καλύτερος παίκτης της ομάδας) έχει το καθήκον να μετατρέψει τις αμυντικές κινήσεις σε αντεπίθεση και ο τέταρτος παίκτης (αμυντικός) καθήκον είναι να αφαιρέσει την μπάλα από τον στόχο.

Αφού τοποθετήσει τους παίκτες στο γήπεδο, ο διαιτητής πετάει την μπάλα ανάμεσά τους από απόσταση 4/6 μέτρων και το παιχνίδι θα ξεκινήσει με την σύλληψη της μπάλας από μία από τις ομάδες.

Κάθε παίκτης των ομάδων, μπορεί να αλλάξει τη θέση του στο γήπεδο με τον άλλο παίκτη με βάση τις συνθήκες του παιχνιδιού και μετά να επιστρέψει στη θέση του και να πετάξει την μπάλα με τη βοήθεια του Chogan προς το τέρμα της αντίθετης ομάδας ώστε να εμποδίσει την είσοδο της μπάλας στο τέρμα τους, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες με συντονισμό εντός της ομάδας.

Το γήπεδο πρέπει να αλλάζει μετά από κάθε γκολ και νικήτρια ομάδα είναι αυτή που έχει το μεγαλύτερο σκορ στο τέλος του παιχνιδιού. Θα δοθεί παράταση στο παιχνίδι, εάν οι βαθμολογίες των ομάδων είναι ίσες και η ομάδα που πέτυχε μεγαλύτερο σκορ θα είναι η νικήτρια.

Δύο ιππείς διαιτητές, ένας καθημένος διαιτητής, ένας τερματοφύλακας, ένας καταγραφέας τερμάτων και ένας κριτής γραμμών κρίνουν το παιχνίδι.

Οι αγώνες πόλο σταματούν απλώς στο τέλος κάθε Chukka για ξεκούραση και αλλαγή των αλόγων σε κανονικές συνθήκες.

Η μέγιστη χρήση ενός αλόγου είναι σε 2 Chukka κατά τη διάρκεια ενός παιχνιδιού από ιππείς. Τα άλογα πόλο πρέπει να έχουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά όπως ταχύτητα, δύναμη και ευκινησία. Ιρανικό άλογο, κουρδικό άλογο και ξένο άλογο και καθαρόαιμο άλογο είναι τα κατάλληλα άλογα για αυτό το παιχνίδι.

Τελετουργική Δραματική Τέχνη Ta'ziye

Τα'ziye κυριολεκτικά σημαίνει πένθος, ωστόσο, για τους Ιρανούς είναι ένα ειδικό θρησκευτικό και τελετουργικό δράμα.

Όσοι είναι εξοικειωμένοι με τις τεχνικές του δράματος παίζουν θέατρο προς τιμή του Μοχαράμ και των μαρτυριών του τρίτου σίτη ιμάμη, της οικογένειας και των φίλων του, που διαδραματιστήκαν κατά τη διάρκεια της μάχης της Καρμπάλα

Συνήθως ξεκινά με την εκτέλεση Pish-khani (διαβάζοντας ένα είδος εισαγωγής) του κύριου μέρους.

- Το άτομο που δημιουργεί την Ta'ziye ονομάζεται "Bani" (οικοδόμος),
- αυτός που τη διευθύνει ονομάζεται "Ta'ziye Gardh" (δρομέας)
- και οι ηθοποιοί της είναι "Ta'ziye Khan" (αναγνώστης) ή "Shabih Khan".

Η καλλιτεχνική ανάγνωση των ποιημάτων θεωρείται πιο σημαντική από τη μέθοδο αναπαράστασης των γεγονότων και ονομαστέ «Ta'ziye Khani» σε σύγκριση με το «Rodha Khani».

Η προέλευση του Ta'ziye δεν έχει καθοριστεί με σαφήνεια, ωστόσο, ορισμένοι πιστεύουν, ότι οι ρίζες αυτού του τελετουργικού ανάγονται στην προ-ισλαμική περίοδο στο Ιράν και ειδικά στην 3000χρονη τελετουργία του Soog-e Siavash, του Ιρανού ήρωα, που θεωρείται η βάση του Ta'ziye.

Η επίσημη μορφή του τελετουργικού των 3000 ετών στο Ιράν ωστόσο αποδίδεται στη Σιιτική Δυναστεία των Buyids. Το 352 AH, ο Moez al-Dole διέταξε τους ανθρώπους να κλείσουν το bazaar, να φορούν μαύρα ρούχα και να διαβάζουν τη Rodha.

Ως εκ τούτου, η ιδρυτική παράσταση Shabih Khani έγινε εκείνη την περίοδο. Μετά από αυτό, υπό την κυριαρχία της σιιτικής κυβέρνησης των Σαφαβιδών, το Ta'ziye γνώρισε μεγάλη άνθηση.

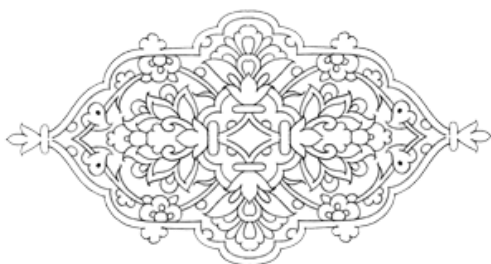
Ωστόσο, αναφέρεται, ότι η χρυσή εποχή του Ta'ziye στο Ιράν, είναι η περίοδος Qajar κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Naser al-Din Shah.

Η ίδρυση του Tekyeh Dowlat κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησής του παρουσιάστηκε ως μίμηση του Opera Hall Theatre στην Αγγλία.

Η Ta'ziye Khani και η Rodha Khani απαγορεύτηκαν από την κυβέρνηση του Pahlavi I και κατήργησαν την Tekyeh Dowlat.

Σήμερα οι Ιρανοί πραγματοποιούν Ta'ziye Khani κάθε χρόνο σε όλες τις πόλεις από βορρά προς νότο, όπως Natanz, Shahrood, Isfahan, Markazi, Qom, Tehran, Kerman, Khuzestan, Fars, Bushehr κ.τ.λ.

Επιπλέον, η Ta'ziye θεωρείται είδος τελετουργικού δράματος πού τράβηξε την προσοχή των μεγάλων ιστορικών του θεάτρου και των θεωρητικών σε όλο τον κόσμο.

Το Ta'ziye καταχωρήθηκε στον Κατάλογο της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ανθρωπότητας της UNESCO το 2010.

Νααφāli, Ιρανική δραματική αφήγηση

Η απαγγελία ή Parda Khwani είναι ένα από τα αρχαία τελετουργικά στο Ιράν.

Η απαγγελία ή Parda Khwani είναι ένα από τα αρχαία τελετουργικά στο Ιράν, με διαφορετικές παραλλαγές κατά την πάροδο των χρόνων .

Η προέλευση της απαγγελίας ανάγεται, όσον αφορά την ετυμολογία - που σημαίνει «αφήγηση ιστοριών», στην περίοδο των Πάρθων και στους Γκοσάν, που ήταν γνωστοί για την αφήγηση των επικών ιστοριών.

Αν και υπήρχαν άλλες παρόμοιες παραδόσεις σε μορφή αφήγησης με συνοδεία μουσικής κατά την περίοδο των Σασσανιδών, που έδιναν ιδιαίτερη έμφαση στη λαογραφία, τις εθνικές και επικές αφηγήσεις, με την απαγγελία στις μέρες μας εννοούμε μια ευημερούσα τελετουργία στην ισλαμική εποχή που δεν μπορεί να αξιολογηθεί ξεχωριστά από τις θρησκευτικές παραδόσεις

Εκτός από την αφήγηση των επικών ιστοριών του Shahnameh (Βιβλίο του Βασιλιά), των παραμυθιών με ηθικό δίδαγμα του Masnavi (το μυστικιστικό αριστούργημα του Molana-Jalal al-Din Mohammad Rumi) και ακόμη και των δημοφιλών ιρανικών ρομαντικών ιστοριών (συμπεριλαμβανομένων των Leili & Majnun, Khosrow & Shirin), η απαγγελία στην ισλαμική περίοδο ασχολείται κυρίως με τις θρησκευτικές ιστορίες και αφηγήσεις, τονίζοντας τη σημασία της Καρμπάλα και της Ημέρας της Ασούρα.

Επομένως, υπάρχει μια στενά συνδεδεμένη σχέση μεταξύ της απαγγελίας και των λογοτεχνικών ειδών, όπως το Maghtal Nevisi (Martyrographie: οι ιστορίες του μαρτυρίου του Ali και της οικογένειάς του).

Αυτό το είδος συνέβαλε σε ορισμένες διάσημες τελετουργίες σχετικά με την Ασούρα. Ενα από τα πιο σημαντικά από αυτά είναι το Rawda Khwani (διαβάζοντας το Rawda- ανάμνηση των θρησκευτικών τραγωδιών των Σιιτών), που είναι ένα είδος θρησκευτικής απαγγελίας.

Η προσδιοριζόμενη βάση του Rawda Khwani είναι το περίφημο Maghtal του Hossein Waiz Kashifi (το μαρτυρικό βιβλίο), δηλαδή το Rawdat al-shuhada, το οποίο γράφτηκε το 908 HJ, όταν είχε ξεκινήσει η περίοδος των Safavis στο Ιράν. Αυτό το λογοτεχνικό έργο δημιούργησε τα θεμέλια όλων των σιιτών Rawdas και κατά συνέπεια των τελετουργιών Tazieh και Shabih khwani (παρουσίαση και σκηνοθεσία ομοιότητας) στο Ιράν.

Εκτός από τη μουσική πλευρά, τις ρητορικές και υψηλές λεκτικές δεξιότητες του αφηγητή, την ισχυρή μνήμη και την γνώση των αρχαίων επικών, ηθικών και θρησκευτικών αφηγήσεων, η λαμπρή τελετουργία της απαγγελίας συνοδεύεται πάντα και από ένα οπτικό στοιχείο, έτσι ώστε, διαφορετικά είδη ζωγραφικής να παίζουν καθοριστικό ρόλο στην απαγγελία σε όλες τις περιοχές του Ιράν.

Οι ιστορικοί έχουν εντοπίσει τα κύρια δείγματα αυτών των πινάκων στην πρώιμη ισλαμική εποχή, όταν εμφανίστηκε το θρησκευτικό Parda. Οι Buyyids, οι Ιρανοί σίιτες πιστοί, προβάλλοντάς τους, άνοιξαν το δρόμο για τη δημιουργία Parda για θρησκευτικούς πίνακες, ειδικά την Ashura, .

Το Parda χρησιμοποιήθηκε στην εποχή των Σαφαβιδών, κατά την επίθεση του Σάχη Ισμαήλ στον Ουζμπεκιστάν, στο Χεράτ, για να εμπυχώσει τον ιρανικό Σιιτικό στρατό.

Περιηγητές αναφέρουν επίσης ένα άτομο που ονομάζεται Ghazieh Khwan στην αυλή του Shah Safi, που παρουσίαζε θεατρικά τις πράξεις των αρχαίων και σύγχρονων βασιλιάδων, χρησιμοποιώντας δραματικές και συναρπαστικές κινήσεις.

Μεταξύ των διαφορετικών ειδών λαογραφίας, αφηγηματικής και θρησκευτικής ζωγραφικής, η ζωγραφική του Καφενείου έχει μια στενά συνδεδεμένη σχέση με την απαγγελία.

Ορισμένοι πιστεύουν ότι η διαδικασία εξέλιξης του τελετουργικού Rawda Khwani, από τη στατική του Safavid στη δυναμική μορφή Qajar, στο Husseiniyeh, μπορεί να θεωρηθεί ως η ρίζα αυτών των «φορητών» πινάκων που έχουν ονομαστεί Shamayel (σημαίνει Εικονίδιο) ή Parda, και τα δύο ως προϊόντα του Tazieh.

Επομένως, το τελετουργικό απαγγελίας όταν συνοδεύεται από πίνακες, ονομάζεται επίσης Shamayel-Gardani ή Parda-Dari.

Νορούζ

Nowruz στην κυριολεξία μεταφράζεται ως «Νέα Ημέρα»

Nowruz στην κυριολεξία μεταφράζεται ως «Νέα Ημέρα», είναι μια από τις παλαιότερες εορτές στην αρχαία Περσία, που τελείται πανηγυρικά την πρώτη ημέρα της άνοιξης, που σηματοδοτεί την έναρξη του ιρανικού ημερολογίου (21 Μαρτίου).

Τα έθιμα της Νορούζ γιορτάζουν την αρχή της αναγέννησης της φύσης και διαρκούν 13 συνεχόμενες

Γιορτάζεται από εκατομμύρια ανθρώπους στο Αφγανιστάν, το Αζερμπαϊτζάν, το Τατζικιστάν, την Ινδία, το Κιργιστάν, το Πακιστάν, το Ουζμπεκιστάν και την Τουρκία.

Η Νορούζ συμπεριλαμβάνεται στις επίσημες αργίες σε ορισμένες χώρες και στο Ιράν, οι πρώτες τέσσερις ημέρες θεωρούνται επίσημες αργίες, αλλά συνεχίζεται μέχρι την 13η ημέρα σε ορισμένους οργανισμούς.

Το πρώτο παγκόσμιο φεστιβάλ Νορούζ πραγματοποιήθηκε το 2010 (27 Μαρτίου), στην Τεχεράνη και η πόλη καθιερώθηκε ως «Γραμματεία Νορούζ».

Η Νορούζ γιορτάζεται με την πραγματοποίηση ορισμένων τελετουργιών, όπως τον ανοιξιάτικο καθαρισμό, το φύτερωμα σιταριού ή φασολιών, την αγορά νέων ρούχων, το μαγείρεμα τοπικών φαγητών και το ψήσιμο γλυκών.

Οι οικογένειες συνήθως συγκεντρώνονται γύρω από το τραπέζι του Haft-Seen για να γιορτάσουν την ακριβή στιγμή που η Γη ολοκλήρωσε το ετήσιο ταξίδι της γύρω από τον Ήλιο και για να γιορτάσει την πρώτη μέρα της άνοιξης.

Το τραπέζι Haft-Seen περιέχει επτά βρώσιμα είδη που τα ονόματά τους ξεκινούν με ένα γράμμα στο περσικό αλφάβητο που ισοδυναμεί με «S» στα αγγλικά.

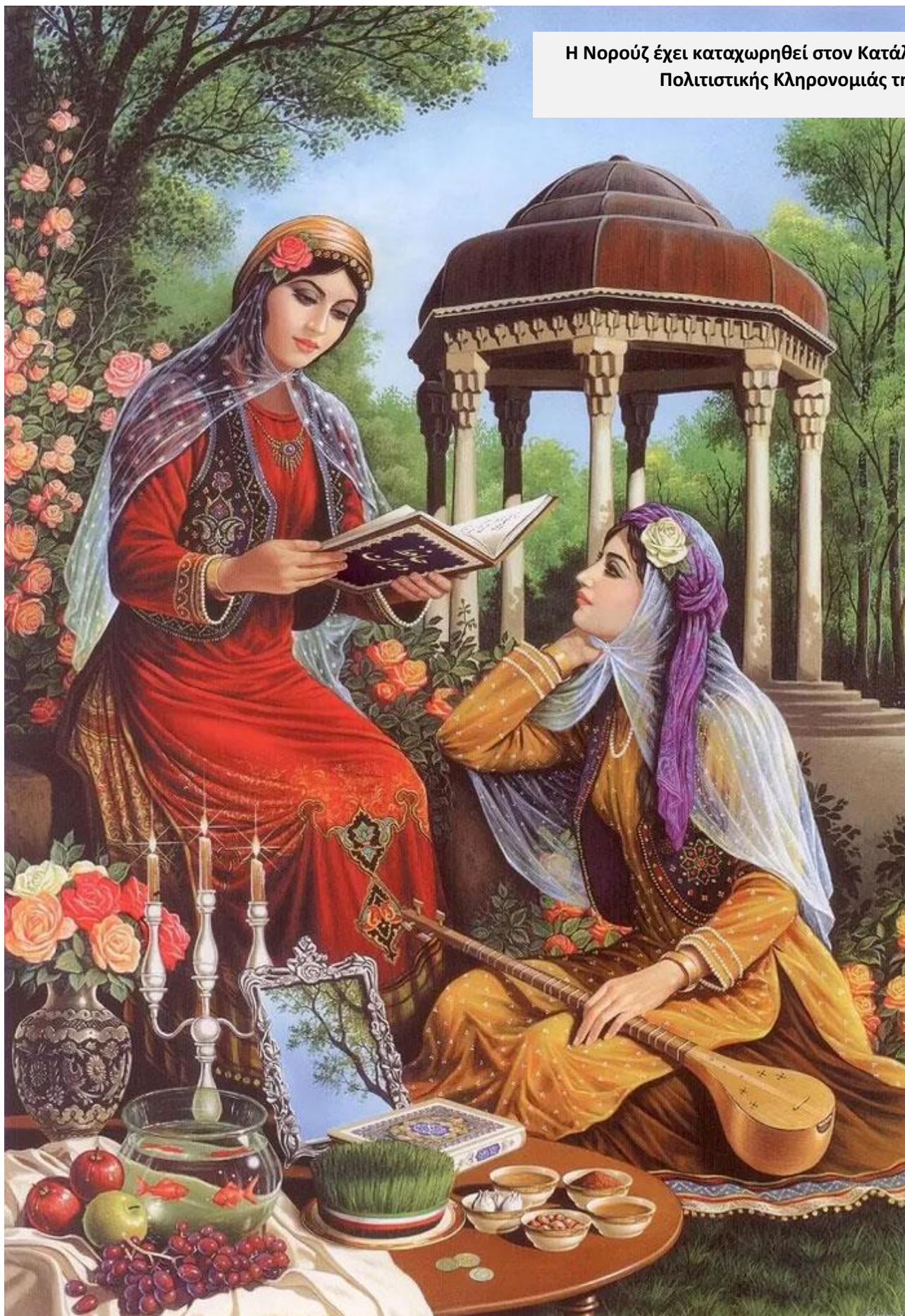
Συνήθως περιλαμβάνει:

Seeb (μήλο),
 Sabze (πράσινα λάχανα),
 Serke (ξύδι),
 Samanoo (μια λιχουδιά που γίνεται από φύτρα σιταριού),
 Senjed (ο αποξηραμένος καρπός του ελαιοδέντρου),
 Sumac
 και Seer (σκόρδο).

Επίσης μπορεί να υπάρχει:

ένα ιερό βιβλίο,
 καθρέφτης (σημάδι ειλικρίνειας),
 χρυσό ψάρι (σημάδι επιβίωσης),
 κεριά (σημάδι φωτός και λάμψης),
 στολισμένα αυγά (σημάδι αναγέννησης)
 και συλλογή ποιημάτων του Χαφέζ

Η Νορούζ έχει καταχωρηθεί στον Κατάλογο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO.

Τελετουργικό Qalishuyan (Πλύσιμο χαλιών) στο Mashhad-e Ardehal

Υπάρχουν μερικά κοντινά χωριά στα δυτικά της πόλης Kashan, που ονομάζονται Aredhal συνολικά. Το κέντρο αυτών των χωριών είναι το Mashhad-e Ardehal που είναι επίσης γνωστό ως Mashhad-e Qali (σημαίνει χαλί).

Όντας ο τόπος του μαρτυρίου ενός από τους σίτες Imamzadeh, αυτό το μέρος ονομάζεται Mashhad που κυριολεκτικά σημαίνει ο τόπος του Shahadat (μαρτύριο).

Όντας επίσης γνωστό ως «Jomeh Qali» (κυριολεκτικά σημαίνει Παρασκευή που είναι αφιερωμένη στο χαλί), το τελετουργικό του Qalishuyan είναι στην πραγματικότητα μια συμβολική παράσταση του μαρτυρικού συμβάντος, της κηδείας και της ταφής του Imamzadeh Soltan Ali που τελείται κάθε χρόνο από τους κατοίκους Kashan και Khave Ardehal

**Η τελετή του Qalishuyan είναι
μια από τις τελετουργικές
τελετές που χρονολογούνται
πριν από περίπου χίλια
χρόνια στο χωριό Mashhad-e
Ardehal**

Στις αρχές του 2ου αιώνα Α.Χ., ο Ιμάμ Μοχάμαντ Μπακέρ, ο πέμπτος ιμάμης των Σιιτών, έστειλε τον γιο του, Αλί, μετά από δημόσια αίτηση, στο Κασάν και στο Φιν, προκειμένου να προωθήσει το Ισλάμ και να καθοδηγήσει τους ανθρώπους.

Όμως μαρτύρησε από τη σύγχρονη κυριαρχία της περιοχής. Η περιοχή του χωριού Αζναβη που έγινε τότε διάσημη ως Ghatlegah (κυριολεκτικά σημαίνει συντριβή, ο τόπος του φόνου) είναι ένα από τα ιερά και πνευματικά μέρη που βρίσκονται σε απόσταση 4 χιλιομέτρων από τον ιερό ναό του.

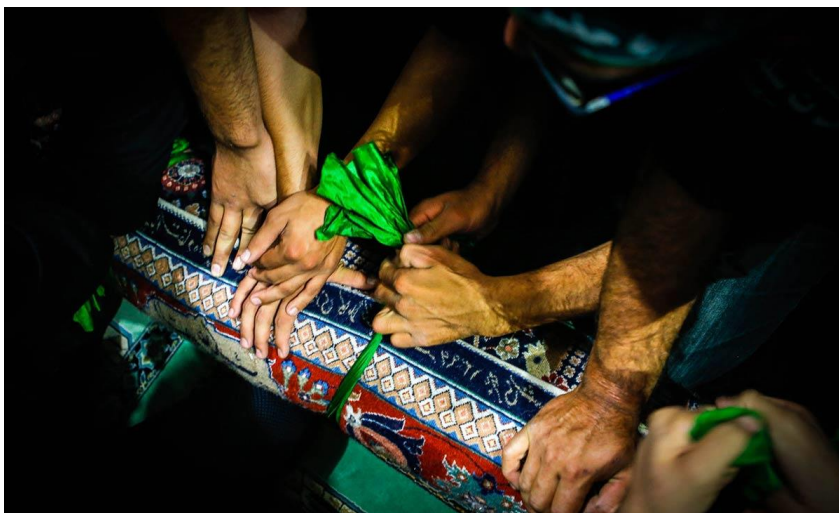
Μετά από αυτό που συνέβη, μερικοί από τους Φιν που ήταν αυτοί που τον προσκάλεσαν του, μετέφεραν το σώμα του σε ένα χαλί στους ώμους τους ενώ πολεμούσαν τους απίστους. Και κάποιοι άλλοι διέλυσαν τους εχθρούς για να ανοίξουν το δρόμο στους ανθρώπους που ήθελαν να πλύνουν το ματωμένο χαλί σε ένα ρυάκι και να λούσουν το σώμα πριν το θάψουν.

Η τελετή είναι στην πραγματικότητα το σύμβολο του πλουσίματος του αίματος του Ali ibn Mohammad Baqer. Το τελετουργικό Qalishuyan είναι η μόνη θρησκευτική τελετή που πραγματοποιείται από τα κεντρικά γραφεία με βάση το ηλιακό ημερολόγιο στο Ιράν, τη 2η Παρασκευή του φθινοπώρου, συχνά μεταξύ της δεύτερης και της τρίτης εβδομάδας (η πλησιέστερη εβδομάδα στο Mehr 17), μεταξύ της ένατης και της δέκατης πέμπτης ημέρες του Mehr.

Μία εβδομάδα πριν από τη διεξαγωγή της τελετής, την πρώτη Παρασκευή του Mehr, η οποία είναι γνωστή ως Jaar Friday (Jaar σημαίνει δημόσια πρόσκληση για εκδήλωση), οι κάτοικοι του Kashan προσκαλούνται στην τελετή

Οι κάτοικοι του Kashan, του χωριού Khaveh και άλλων γύρω χωριών και πόλεων, ειδικά κατά μήκος της ερήμου, είναι όλοι συγκεντρωμένοι σε αυτή την τελετή, θεωρούν την παρουσία τους και την παρακολούθηση της τελετουργίας του Qalishuyan, ως μια από τις πιο σημαντικές θρησκευτικές υποχρεώσεις, έτσι ώστε στις πεποιθήσεις τους η ανταμοιβή του προσκυνήματος στο Ιερό Ναό Soltan Ali να ισοδυναμεί με το προσκύνημα στην Καρμπάλα και την παρουσία στον Ιερό Ναό Imam Hossain.

Η τελετή είναι στην πραγματικότητα το σύμβολο του πλυσίματος του αίματος του Ali ibn Mohammad Baqer

Φορώντας ένα μαύρο ύφασμα με ένα κομμάτι ξύλο στα χέρια τους, οι συμμετέχοντες προετοιμάζονται για την τελετή στο Sahn of Amer ibn-Naser, μια αυλή μέσα στο ιερό Soltan Ali . και συγκεντρώνονται τελικά στην Safa Yard, με συγκεκριμένο τρόπο αφού πάνε και μετά επιστρέψουν από τον Imamzadeh Hossain, έναν από τους γιους του Imam Zein ol-Abedin, που βρίσκεται κοντά στο ιερό προσκύνημα

Στην αρχή, οι επικεφαλής του χωριού Imamzadeh και Khaveh πραγματοποιούν τις τελετουργίες της ανάγνωσης της Ρόδου και του θρήνου, λαμβάνουν το τυλιγμένο ιερό χαλί από τους κατοίκους της Khaveh, ενώ το μεταφέρουν μέσω του προθάλαμου Safa στην αυλή Safa. Φέρνουν το χαλί στο μνημείο του Imamzadeh Hossain για να το πλύνουν σε ένα συγκεκριμένο ρυάκι, ενώ τινάζουν τα ξύλα και φωνάζουν το όνομα "Hossain" που υποδηλώνει συμβολική μάχη με δολοφόνους. Το χαλί παραδίδεται και πάλι στους επικεφαλής στην αυλή Safa, μετά την τελετή πλυσίματος.

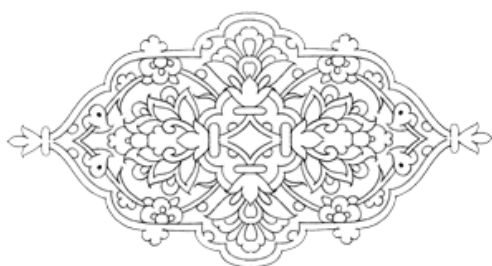
Η τελετή ολοκληρώνεται τελικά στην αυλή του Φινίχα, αφού έχει γυρίσει αρκετές φορές γύρω από την αυλή και εν μέσω θρήνων.

Ενδιαφέρουσα μεταξύ των άλλων εκδηλώσεων γύρω από το τελετουργικό του Qalishuyan είναι η ίδρυση ενός παζαριού για μια εβδομάδα έως δέκα ημέρες στη γειτονιά του μνημείου Soltan Ali, απ'όπου αν αγοράσει κάτι κάποιος, αυτό μπορεί να του φέρει ευλογία σύμφωνα με τις πεποιθήσεις των ανθρώπων.

Πρέπει επίσης να ειπωθεί ότι το τελετουργικό του πλυσίματος χαλιών έχει και ένα ιρανικό-εθνικιστικό χαρακτήρα σε βαθμό που ορισμένοι πιστεύουν ότι η διοργάνωση αυτής της τελετής στο Mehregan συνδέεται στενά με την ιστορία του Siavash και το τελετουργικό λατρείας του Tishtar (ο Θεός της βροχής).) από τον οποίο οι άνθρωποι ζητούσαν τη βροχή.

Είναι επίσης πιθανό αυτό το μέρος να είναι ένας από τους αρχαίους ναούς του Τιστάρ πριν από την ταφή του Σολτάν Αλί και μετατράπηκε στη σημερινή ισλαμική μορφή του μετά την εμφάνιση του Ισλάμ και τη συμφωνία των γεγονότων γύρω από το Imamzadeh Ali.

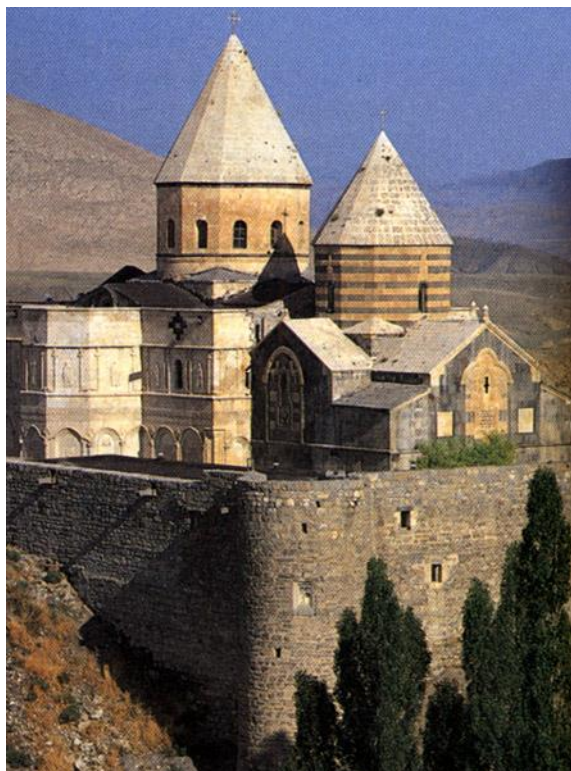
Το τελετουργικό Qalishuyan (Πλύσιμο χαλιών) στο Mashhad-e Ardehal έχει καταχωρηθεί στον Κατάλογο Πολιτιστικής και Πνευματικής Κληρονομιάς της UNESCO.

Προσκύνημα στη Μονή Αποστόλου Θαδδαίου

Το μοναστήρι του Αγίου Θαδδαίου (γνωστό και ως Qara Kelisa) βρίσκεται στην επαρχία του Δυτικού Αζερμπαϊτζάν, 20 χλμ. από τα νοτιοδυτικά της πόλης Μακου, κοντά σε ένα χωριό με το ίδιο όνομα.

Λέγεται ότι ο Θαδδαίος ήταν ένας από τους αποστόλους του Ιησού Χριστού που προσκλήθηκε στην Αρμενία το 40 μ.Χ. Ήρθε στην Αρμενία για να κηρύξει τον Χριστιανισμό. Μεταξύ αυτών που άλλαξαν τη θρησκεία τους και έγινε Χριστιανός ήταν ο Σανατρόκ, βασιλιάς της Αρμενίας, και η κόρη του Σαντούχντ.

Ωστόσο, ο βασιλιάς μετάνιωσε και αντιτάχθηκε στη νέα θρησκεία.

Αλλά οι προσπάθειές του να αλλάξει τη νέα θρησκεία της κόρης του ήταν μάταιες και τελικά διέταξε τη δολοφονία του Θαδδαίου και της κόρης του, Santukhd, και άλλων χριστιανικών ομάδων.

Το 302 μ.Χ., επί Τυριδάτη (ενός από τους βασιλείς της Αρμενίας), ο Χριστιανισμός έγινε η κρατική θρησκεία στην Αρμενία.

Οι Χριστιανοί, που έχουν διατηρήσει τη μνήμη του μαρτυρίου του Θαδδαίου και του Σαντούχντ από γενιά σε γενιά, έχτισαν μοναστήρια στο μαυσωλείο τους. Ένα από αυτά είναι και η Qara Kelisa

**Μερικοί μελετητές πιστεύουν
ότι αυτό το μοναστήρι είναι
το πρώτο χριστιανικό κτίριο
στον κόσμο**

Η Qara Kelisa ή Μονή Αποστόλου του Αγίου Θαδδαίου έχει υποστεί ζημιές (σεισμός, λεηλασίες κ.λπ.) εδώ και πολλούς αιώνες, και έχει επίσης περιόδους ακμής και δόξας.

Σήμερα, το κτίριο προσελκύει την παγκόσμια προσοχή των χριστιανών σε όλο τον κόσμο για τις τελετές που γίνονται εκεί.

Αυτές οι τελετές πραγματοποιούνται για περισσότερο από μισό αιώνα. Το προσκύνημα στο Qara Kelisa είναι μια από τις εποχιακές γιορτές. Γίνεται δημόσια με λειτουργίες και θρησκευτικές τελετές.

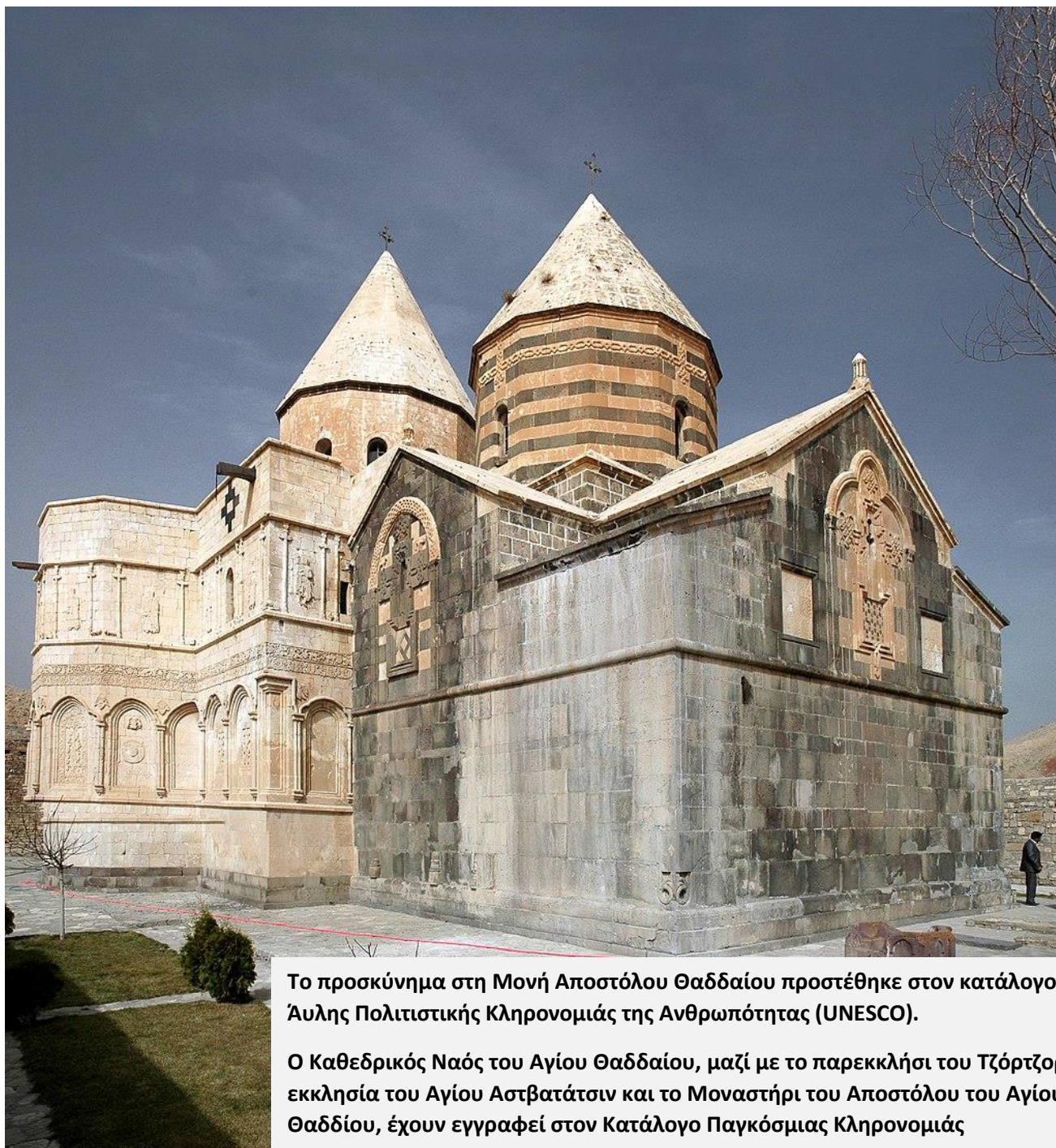
Η ώρα του εορτασμού του Qara Kelisa δεν μπορεί να καθοριστεί σύμφωνα με το Ηλιακό ημερολόγιο Hijri (περσικό ημερολόγιο). γιατί αυτή η τελετή, όπως και οι περισσότερες αρμενικές γιορτές, σχετίζεται με τις αρμενικές θρησκευτικές και εθνικές εκδηλώσεις.

Ο εορτασμός διεξάγεται για τρεις ημέρες, συνήθως τις δύο τελευταίες εβδομάδες του Ιουλίου (Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο).

Οι Ιρανοαρμένιοι πηγαίνουν στο Qara Kelisa από τις πόλεις Tabriz, Urmia, Τεχεράνη και Isfahan, καθώς και Χριστιανοί από την Αρμενία και από άλλα μέρη του κόσμου. Επισκέπτονται την Qara kelisa για να λάβουν μέρος στη γιορτή και το προσκύνημα για λίγες μέρες.

Στην τελετή, εκτός από τους Αρμένιους, παρευρίσκονται και οικογένειες Ασσυρίων και κάποιες καθολικές οικογένειες.

Η βάπτισμα των νηπίων και των παιδιών, η γαμήλια τελετή, το άναμμα των κεριών και το χτύπημα των καμπανών της εκκλησίας τελούνται κατά το τριήμερο αυτό.

Το προσκύνημα στη Μονή Αποστόλου Θαδδαίου προστέθηκε στον κατάλογο της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ανθρωπότητας (UNESCO).

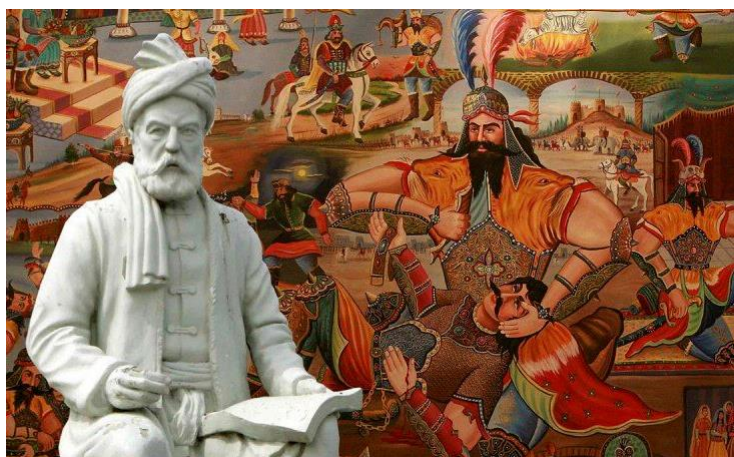
Ο Καθεδρικός Ναός του Αγίου Θαδδαίου, μαζί με το παρεκκλήσι του Τζόρτζορ, την εκκλησία του Αγίου Ασβατάτσιν και το Μοναστήρι του Αποστόλου του Αγίου Θαδδαίου, έχουν εγγραφεί στον Κατάλογο Παγκόσμιας Κληρονομιάς

Bayasanghor Shahnameh

Το Bayasanghor Shahnameh (Περσικά: شاهنامه بایسنغری) είναι ένα από τα ιστορικά ποιητικά έργα του Ιράν, το οποίο περιλαμβάνεται στη Μνήμη του Παγκόσμιου Μητρώου της UNESCO για αντικείμενα πολιτιστικής κληρονομιάς το 2007.

Σκοπός αυτού του έργου είναι η διατήρηση της παγκόσμιας κληρονομιάς βασισμένης σε έγγραφα, η ευκολία πρόσβασης σε αυτά και η πρόληψη της παράνομης εμπορίας, της λεηλασίας, της διασποράς και της καταστροφής. Τα πιο σημαντικά κριτήρια για την επιλογή αυτών των έργων είναι η καθολική τους αξία.

Το Shahnameh είναι το πιο σημαντικό αριστούργημα της περσικής ποίησης, που γράφτηκε από τον Abul-Qasem Ferdowsi.

Ο Abul-Qasem Ferdowsi Tusi γεννήθηκε το 941 μ.Χ. στην πόλη Tus και πέθανε το 1020 μ.Χ., δέκα χρόνια αφότου τελείωσε το Shahnameh.

Το Shahnameh του Ferdowsi γράφτηκε όταν η αραβική γλώσσα ήταν δημοφιλής στο Ιράν και η περσική γλώσσα κινδύνευε να περιθωριοποιηθεί.

Μέσα σε τριάντα δύσκολα χρόνια, ο Φερντοούσι εκμεταλλεύτηκε όλες τις πλούσιες εκφραστικές δυνατότητες αυτής της γλώσσας και συνέθεσε ένα έργο εξ ολοκλήρου στα περσικά, στο οποίο η γλυκιά περσική γλώσσα αναβίωσε και διατηρήθηκε μέχρι σήμερα.

Το Shahnameh του Ferdowsi **περιέχει περίπου 60.000 στίχους** που έχουν γραφτεί σε σχεδόν τριάντα χρόνια. Αυτό το έργο περιλαμβάνει τον μύθο, το θρύλο και την ιστορία του Ιράν από την αρχή μέχρι την αραβική εισβολή τον έβδομο αιώνα μ.Χ.

Το Shahnameh χωρίζεται σε τρία κύρια μέρη.

Μυθικά (από τη βασιλεία του Keyumars έως τη βασιλεία του Fereydoun),

Ηρωικά (από την εξέγερση του Kaveh Ahangar έως τον θάνατο του Rostam)

Ιστορικά (από τη βασιλεία του Bahman και την άνοδο του Αλέξανδρου έως την αραβική κατάκτηση της Περσίας).

Αυτή η ποιητική συλλογή παρουσιάζει την ιστορία τεσσάρων δυναστειών

των Πισδαδιών,

των Κιανίων,

των Πάρθων

και των Σασσανιανών.

Το Shahnameh έγινε δημοφιλές κείμενο στην αυλή των Περσών βασιλιάδων και ήταν ένα από τα κύρια κείμενα για τη δημιουργία αντιγράφων χειρογράφων για αιώνες.

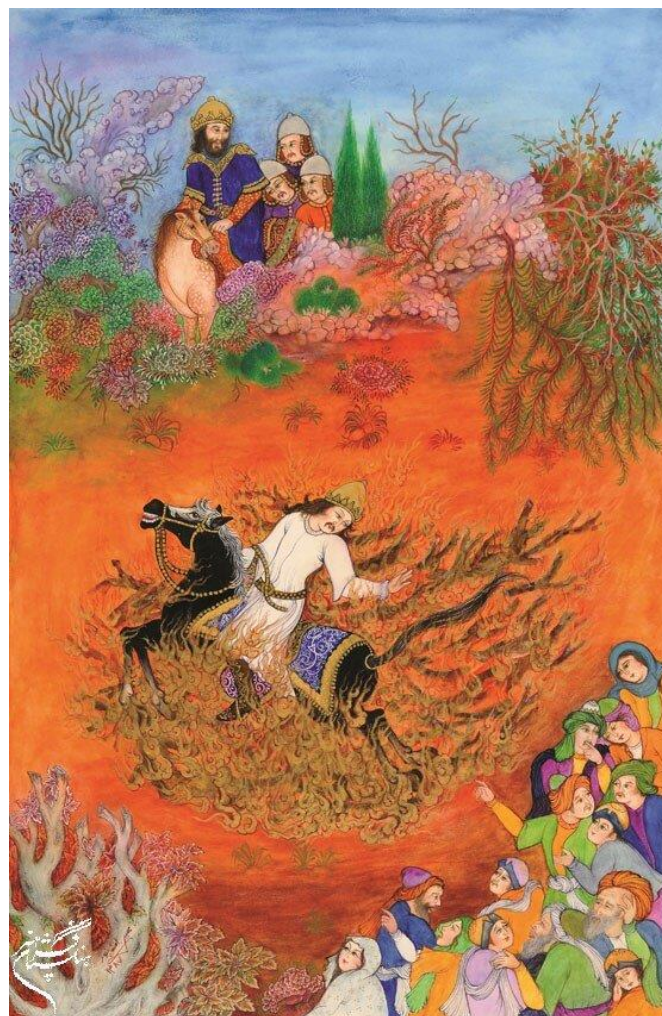
Το έργο αυτό γράφτηκε και εικονογραφήθηκε πολλές φορές σε διαφορετικές ιστορικές περιόδους της Πατριαρχίας, των Τιμουριδών και των Σαφαβιδών.

Τα αυλικά εργαστήρια βιβλιοδεσίας αφιέρωσαν τον περισσότερο χρόνο τους στην κατασκευή, την επιχρύσωση, τη ζωγραφική και τη μίμηση του Shahnameh.

Η κατασκευή χειρογράφων του Shahnameh ήταν επίσης κοινή σε άλλους πολιτισμούς και γειτονικές χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Κεντρικής Ασίας, της Ινδίας και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Ήταν τα πολυτίμα δώρα που βρέθηκαν ανάμεσα στα βασιλικές προσφορές.

Το Bayasanghor Shahnameh είναι ένα αριστούργημα του Shahnameh του Ferdowsi, το οποίο δημιουργήθηκε το 1430 μ.Χ. κατόπιν παραγγελίας του Bayasanghor Mirza Teymourji, εγγονού του Timur Lang.

Μεταξύ όλων των τυπωμένων αντιγράφων του Shahnameh, μόνο το Bayasanghor φυλάσσεται κλειδωμένο στην αυτοκρατορική βιβλιοθήκη του παλατιού του Μουσείου Golestan στην Τεχεράνη.

Το Bayasanghor Shahnameh αντιπροσωπεύει την πεμπτούσια των αισθητικών και λογοτεχνικών αξιών των ελίτ ηγεμόνων της Τιμουριδικής Αναγέννησης που κυριάρχησαν στην Κεντρική και Δυτική Ασία τον 15ο αιώνα.

Το έργο είναι ένα από τα αριστουργήματα της περσικής μινιατούρας, το οποίο είναι φτιαγμένο σε διαστάσεις 256 επί 384 mm με διάμετρο 75 mm.

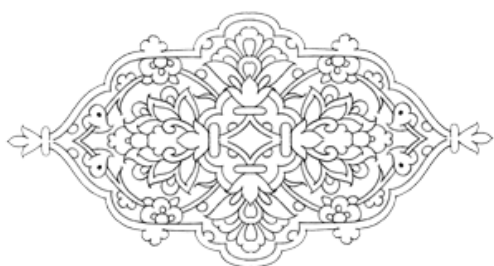
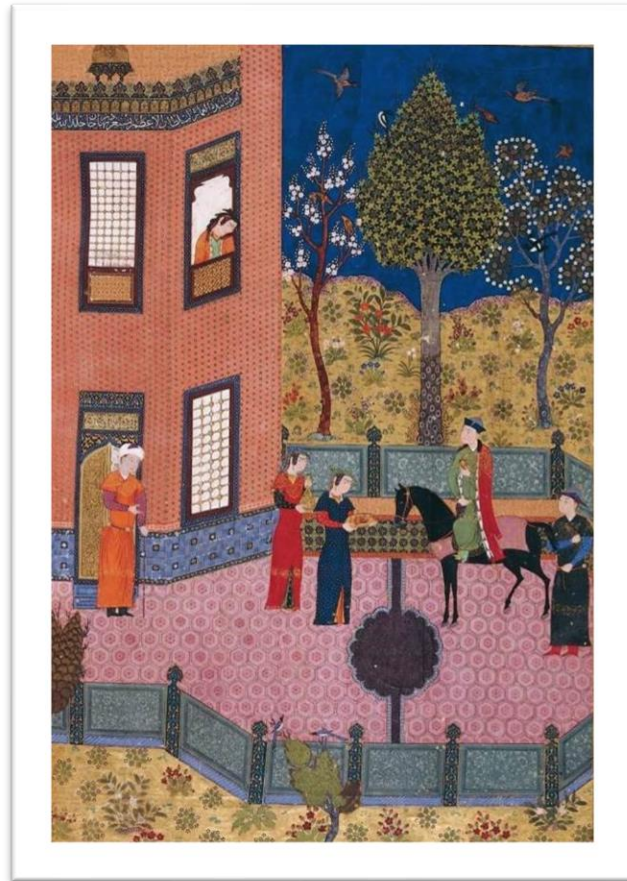
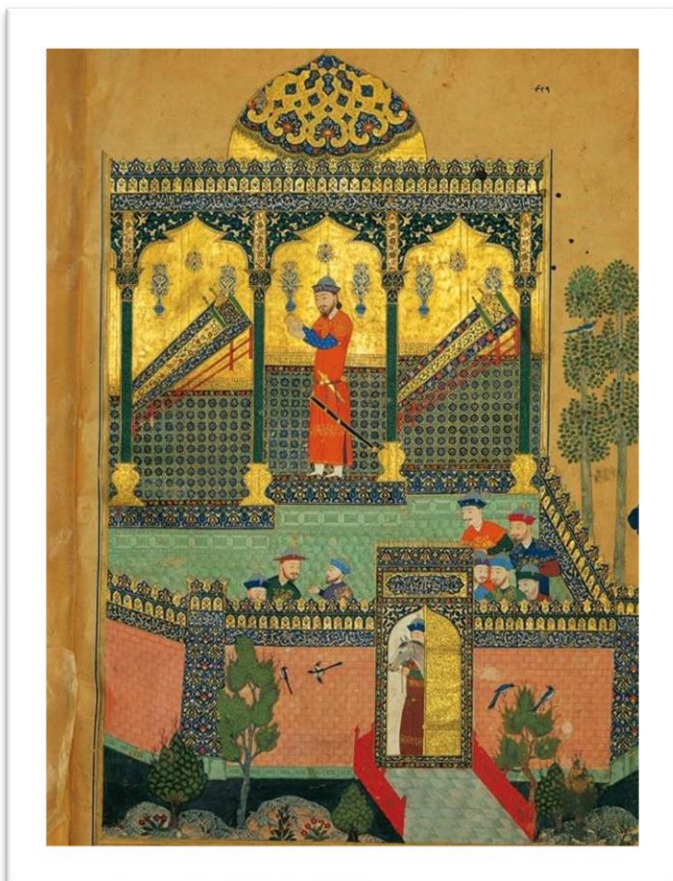
Το κείμενο του βιβλίου γράφτηκε για την αυλή του Bayasanghor Mirza (837-802 AH) από τον Jafar Bayansoghorī, σε γραφή Nastaliq.

Έχει 690 σελίδες και 22 μινιατούρες της Σχολής Χεράτ και είναι ένα από τα σημαντικότερα έργα αυτής της σχολής.

Μια μελέτη των εικόνων σε αυτή την έκδοση δείχνει ότι το Bayasanghor Shahnameh ζωγραφίστηκε από τρεις ζωγράφους που ονομάζονταν Maulana Ali, Maulana Ghiam al-Din (Ghavam al-Din) και Maulana Khalil (Amir Khalil).

Οι πιο σημαντικοί πίνακες αυτού του Shahnameh είναι η συνάντηση του Φερντόσι με τον ποιητή, το βασίλειο Τζαμσίντ, η συνάντηση του Αρντεσίρ και του Γκολνάρ, η συνάντηση του Κικαβούς, η συνάντηση του Ροστάμ και του Εσφαντιάρ, η συνάντηση του Ζαλ και της Ρουντάμπεχ και η δολοφονία του Σιάβας.

Το Bayasanghor Shahnameh περιλαμβάνεται από το 2007 στη μνήμη του Παγκόσμιου Μητρώου της UNESCO για αντικείμενα πολιτιστικής κληρονομιάς.

Παραδοσιακή Τεχνική της Ταπητουργίας στο Fars

Μία από τις σημαντικότερες τέχνες στην περιοχή Fars με παγκόσμια φήμη - Fars Carpet

Μία από τις σημαντικότερες τέχνες στην περιοχή Fars με παγκόσμια φήμη, είναι η ταπητουργία που είναι διάσημη, ως Fars Carpet.

Η μέθοδος ύφανσης είναι διαφορετική σε κάθε φυλή, εκτός από το Gabbe, που έχει δύο όψεις, ωστόσο υφαίνεται χρησιμοποιώντας τους οριζόντιους αργαλειούς επειδή μπορεί ευκολότερα να μεταφερθούν με τα βοοειδή.

Όπως και σε άλλες περιοχές, τα εργαλεία ταπητουργίας είναι το Dafin, το ψαλίδι και το μαχαίρι, στα οποία το μαχαίρι είναι το υποκατάστατο του γάντζου στην ύφανση του κάθετου αργαλειού.

Οι κύριες φυλές των Fars είναι οι **Ghashghaei, Khamseh, Boyer Ahmad και Mamsani Lors**.

Οι Ghashghaei είναι η μεγαλύτερη φυλή στο Fars και ακόμη και στο Ιράν με περισσότερα από εκατό χρόνια ιστορίας.

Όλα τα σχέδια των υφασμάτων αργαλειού σε αυτήν την περιοχή είναι σχέδια έμπνευσης και μεταφέρονται από τη μια γενιά στην άλλη με την πάροδο των αιώνων

Τα περισσότερα από τα παλιά χαλιά Fars ήταν υφαντά από μαλλί και η παραγωγή των χαλιών σε αυτή την επαρχία γινόταν ολοκληρωτικά από γυναίκες νομάδες.

Οι ασύμμετροι (Περσικοί) και οι συμμετρικοί (Τουρκικοί) κόμποι είναι δημοφιλείς σε αυτήν την περιοχή, η τεχνική ύφανσής τους διαφέρει ανάλογα με τη φυλή ή και το σχέδιο.

Τα πιο σημαντικά μοτίβα στα χαλιά Fars είναι τα εξής:

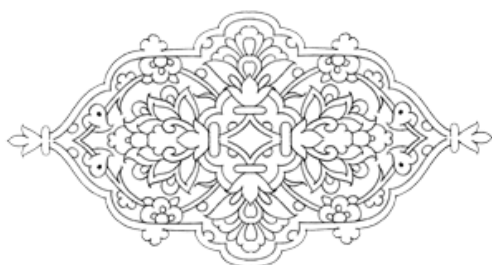
Βοτανικά μοτίβα,
λουλούδια,
αστέρια,
καρό φόρμες,
σβάστικα,
μοτίβα ζώων,
οδοντωτά φύλλα και ψάρια,
μοτίβο πουλιών,
μοτίβο θάμνων,
μοτίβο σταυρού με μενταγιόν.

Οι Ghashghae φαίνουν, επίσης, ένα ειδικό προϊόν που ονομάζεται Lion Gabbe, στο οποίο τείνουν να απεικονίζουν ένα, δύο ή περισσότερα λιοντάρια σε παράλληλες γραμμές.

Όσον αφορά στα ιστορικά, θρησκευτικά και παραδοσιακά αρχεία του "μοτίβου λιονταριού" σε αυτήν την περιοχή, μπορεί να ειπωθεί ότι η φυλή Ghashghaei είναι ο εφευρέτης του Lion Gabbe στο Ιράν.

Παρά τις πολλές διαφορές στα σχέδια και τις μεθόδους ύφανσης καθώς και τη διασπορά των φυλών, εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά μεταξύ των χαλιών Fars.

Έτσι ενδιαφέρον παρουσιάζουν η κυριαρχία του γεωμετρικού στυλ, η απουσία γωνιών, η κυριαρχία των σκούρων χρωμάτων στα έντονα χρώματα και η απαλή και χαλαρή υφή.

Το 2010, το Fars Carpet έχει καταχωρηθεί στον αντιπροσωπευτικό κατάλογο της UNESCO για την Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά της Ανθρωπότητας.

Παραδοσιακή Τεχνική της Ταπητουργίας στο Kashan

Η πόλη Kashan ήταν το κέντρο της ταπητουργίας κατά την περίοδο του Shah Abbas

Η πόλη Kashan ήταν το κέντρο της ταπητουργίας κατά την περίοδο του Shah Abbas και πολλά εργαστήρια υφαντικής χαλιών ιδρύθηκαν σε αυτήν την πόλη κατόπιν εντολής του.

Μεταξωτά, ασημένια και χρυσά χαλιά που είναι πιο γνωστά ως χαλιά του Σαχ Αμπάς, έχουν κατασκευαστεί σε αυτήν την πόλη.

Η ιστορία των χαλιών Kashan μπορεί να αξιολογηθεί σε δύο περιόδους: μια χρυσή περίοδο και μια περίοδο μετά από περίπου δύο αιώνες από το κλείσιμο.

Τα παλαιότερα χαλιά του Kashan σχετίζονται με τον 11ο ΗJ, τον αιώνα που θεωρείται η χρυσή εποχή των βιομηχανιών Kashan

Η λεπτή και κομψή υφή είναι το κύριο χαρακτηριστικό των χαλιών Kashan σε τέτοιο βαθμό που τα σχέδια τους φαίνονται να είναι ανάγλυφα. Το πεδίο πολλών χαλιών έχει βυσσινί χρώμα (Zamin-e Laki) με σκούρα μπλε περιγράμματα.

Αν και οι υφάντρες ταπήτων Kashan παράγουν σήμερα διαφορετικά μεγέθη χαλιών, η φήμη του χαλιού Kashan είναι κυρίως για τα χαλιά Sajadeh (χαλί προσευχής).

Ο Abbas Kashani έχει γράψει για τα χρώματα των χαλιών Kashan με αυτόν τον τρόπο:

«Το χαλί Kashan είναι σαν τον παράδεισο των χρωμάτων. Τα χρώματά του είναι σαν τον ήχο της μουσικής».

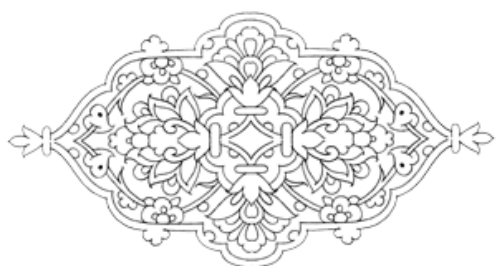
Ο κόμπος στο Kashan Carpet είναι ασύμμετρος (Persian Knot) και το μαλλί που χρησιμοποιείται είναι Merinos.

Πριν από περίπου 120 χρόνια υπήρχε ένας άντρας ονόματι Mola Hasan που εισήγαγε μαλλί Merinos στην περίοδο Qajar, μετέτρεψε το εναπομείναν μαλλί σε χαλί με τη βοήθεια της συζύγου του, λόγω της βιομηχανικής στασιμότητας.

Στη συνέχεια, η χρήση αυτού του είδους μαλλιού έγινε συνήθεια και γι' αυτό τα χειροποίητα χαλιά Kashan έχουν μια απαλή και βελούδινη επιφάνεια.

Η βαφή μαλλιού είναι μια από τις χειροτεχνίες που σχετίζονται με την ύφανση χαλιών και πραγματοποιείται με τη χρήση φυτικών χρωστικών.

Ενδιαφέροντα από αυτή την άποψη είναι το κέλυφος του ροδιού, το κέλυφος της καρδιάς και τα φύλλα σταφυλιού.

Το 2010, το Carpet of Kashan έχει καταχωρηθεί στον αντιπροσωπευτικό κατάλογο της UNESCO για την Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά της Ανθρωπότητας.

Τελετουργικό Pahlevani και Zoorkhaneh

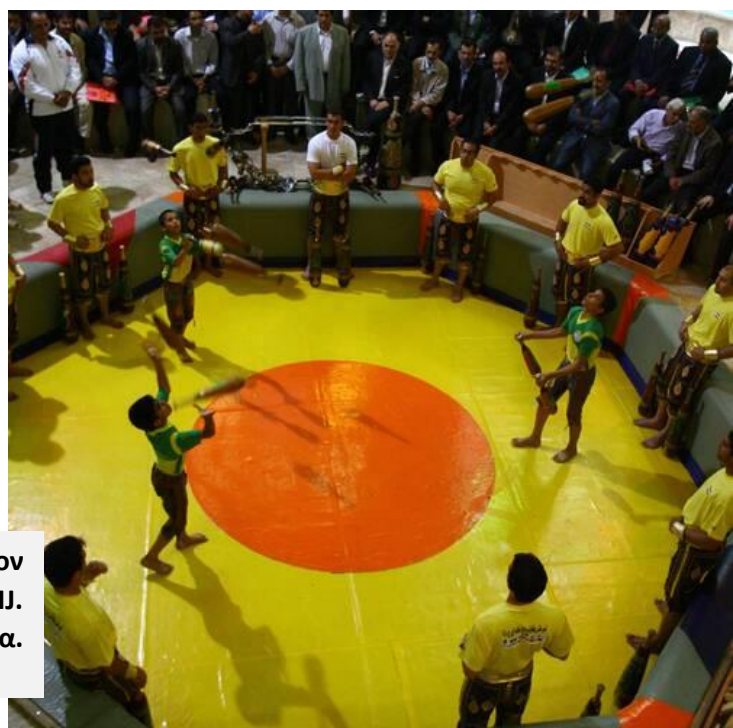
Pahlevani και Zoorkhaneh η ανάδειξη των ισλαμικών, μυθικών και αρχαίων ιρανικών πεποιθήσεων

Το Zoorkhaneh ή το χιουμοριστικό άθλημα είναι μια επική τέχνη, η οποία αναδεικνύει τις ισλαμικές, μυθικές και αρχαίες ιρανικές πεποιθήσεις.

Σε αυτό το παραδοσιακό άθλημα παίρνουν μέρος 10 έως 20 άνδρες και θεωρείται ένα είδος δραματικού αθλήματος, που μοιάζει με γυμναστική.

Ο τόπος εκτέλεσης αυτού του αθλήματος ονομάζεται παραδοσιακά Zoorkhaneh (το σπίτι της εξουσίας) που είναι ένα κλειστό κλαμπ παρόμοιο με τα ιερά στο αρχαίο Ιράν, με βάση ορισμένες πεποιθήσεις.

Η ίδρυση του πρώτου Zoorkhaneh έχει αποδοθεί στον Πούρια Βαλί, τον πιο γνωστό Ιρανό αθλητή, το 722 ΗJ. Ανάγεται, ωστόσο, στην αρχαιότητα.

Η είσοδος του Zoorkhaneh είναι σκόπιμα χτισμένη μικρότερη και πιο κοντή από τις πόρτες των άλλων κτιρίων, επειδή ένας αθλητής πρέπει να λυγίσει για να μπει, ως σύμβολο της ταπεινότητάς του.

Η οροφή έχει σχήμα ψηλού τρούλου παρόμοιο με άλλα θρησκευτικά και ιστορικά κτίρια.

Το πεδίο των κινήσεων του παιχνιδιού τοποθετείται σε μια οκταγωνική κοιλότητα με βάθος περίπου 70 εκ. όπου τριγύρω βρίσκονται οι ακόλουθοι και ο εξοπλισμός.

Φορώντας τα ειδικά ρούχα του αθλητή, η ομάδα ανδρών που λαμβάνει μέρος, κατά τη διάρκεια της παράστασης, πραγματοποιεί γυμναστικές κινήσεις ατομικά ή συλλογικά.

Ένα άτομο που ονομάζεται Morshed κατευθύνει τον ρυθμό της παράστασης παίζοντας Zarb, - το κύριο μουσικό όργανο σε αυτό το τελετουργικό - και τραγουδώντας τα χιουμοριστικά, επικά ή θρησκευτικά ποιήματα. Θεωρείται το σύμβολο του Δασκάλου και του Σείχη στον ιρανικό μυστικισμό που αναπολεί και διαβάζει τις ηθικές και κοινωνικές διδασκαλίες.

Υπάρχει ειδικός εξοπλισμός στο Zoorkhaneh.

Ορισμένα αντικείμενα που χρησιμοποιούνται είναι:

kabbāde ένα σιδερένιο όργανο σε σχήμα τόξου,

push-up-board,

Mill ένα μεγάλο ξύλινο αθλητικό βάρος που χρησιμοποιείται αποκλειστικά στο Zoorkhaneh

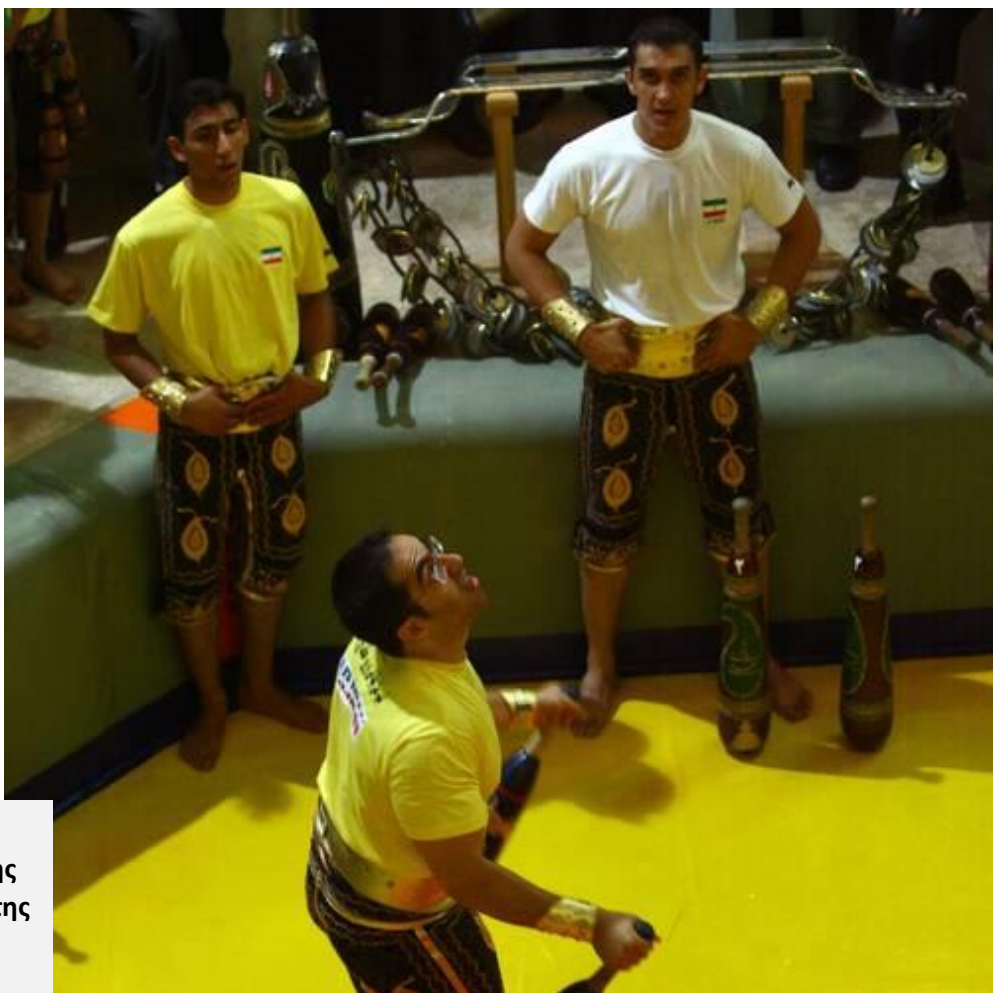
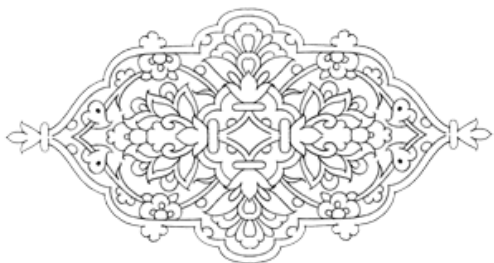
και η **πέτρα** δύο επίπεδες πέτρες σε μορφή ασπίδας, που χρησιμοποιείται ως αθλητικό βάρος

Ορισμένοι θεωρούν το Zoorkhaneh Sport ως την αρχαιότερη μορφή bodybuilding στον κόσμο.

Αυτό που είναι αξιοσημείωτο είναι ότι όσοι έρχονται στο Zoorkhaneh για να μάθουν αυτές τις αθλητικές πρακτικές στο παρελθόν, έπρεπε να μάθουν το πνεύμα του ιπποτισμού, της γενναιοδωρίας, της φιλανθρωπίας και άλλων ηρωικών χαρακτηριστικών.

Σήμερα, υπάρχουν 500 Zoorkhanehes στο Ιράν, 50 από αυτά δραστηριοποιούνται στην πόλη της Τεχεράνης.

Το 2010, το Zoorkhaneh Sport καταχωρήθηκε στον Κατάλογο της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ανθρωπότητας στην UNESCO

Η Πράξη Δωρεάς του the Rab' i-Rashidi (χειρόγραφο του 13ου αιώνα)

Η Πράξη Δωρεάς του Rab' i-Rashidi (Περσικά: وقفنامه ربع رشیدی), ένα χειρόγραφο του 13ου αιώνα, προστέθηκε στο μητρώο της Μνήμης του Κόσμου της UNESCO το 2007.

Το μητρώο Memory of the World είναι ένα πρόγραμμα που προτάθηκε από την Διεθνή Συμβουλευτική Επιτροπή το 1992 και εγκρίθηκε από τον Γενικό Διευθυντή της UNESCO.

Σκοπός αυτού του έργου είναι η διατήρηση της παγκόσμιας κληρονομιάς η οποία τεκμηριώνεται με έγγραφα και η ευκολία πρόσβασης σε αυτά, καθώς και η πρόληψη του παράνομου εμπορίου, της λεηλασίας, της διασποράς και της καταστροφής αυτής της πολύτιμης κληρονομιάς

Τα πιο σημαντικά κριτήρια για την επιλογή αυτών των έργων είναι η παγκόσμια σημασία και η εξαιρετική αξία σε διεθνές επίπεδο.

Η Ταμπρίζ ήταν η πρωτεύουσα της Μογγολικής δυναστείας στο Ιράν πριν από περίπου 700 χρόνια.

Αυτή η πόλη ήταν ένας πνευματικός και πολιτιστικός κόμβος, όταν κυβερνήτης ήταν ο Il-Khan Mahmud Ghazan (1295-1304).

Ο υπουργός του Ghazan Khan, Khajeh Rashid al-Din Fazlollah Hamadani, ήταν ένας λαμπρός γιατρός και μαθηματικός.

Έγραψε τη μνημειώδη περσική ιστορία και ίδρυσε ένα ακαδημαϊκό συγκρότημα γνωστό ως Rab' i-Rashidi στα περίχωρα της Ταμπρίζ.

Αυτό το τεράστιο συγκρότημα περιελάμβανε, χαρτοποιία, βιβλιοθήκη, νοσοκομείο που παρείχε εκπαίδευση, ορφανοτροφείο, ξενώνα, εργοστάσιο κλωστοϋφαντουργίας, σχολή εκπαίδευσης δασκάλων που προσέλκυσε μαθητές και στοχαστές από διάφορα μέρη, μέχρι από την Κίνα.

Η Πράξη Δωρεάς του Rab' i-Rashidi, περιέχει λεπτομέρειες για τους λόγους δημιουργίας του συγκροτήματος, του συστήματος διαχείρισης, της διοίκησης, του προϋπολογισμού και της δωρεάς ιδιοκτησίας στην σημερινή επικράτεια του Αφγανιστάν, της Μικράς Ασίας, του Αζερμπαϊτζάν, της Γεωργίας, της Ισλαμικής Δημοκρατίας Ιράν, Ιράκ και Συρία.

Ο σκοπός αυτής της δωρεάς ήταν να διασφαλίσει, ότι ο θησαυρός των γραπτών έργων που είτε συντάχθηκαν από τον Ρασίντ αλ-Ντιν είτε ήταν υπό την κυριότητά του, θα μπορούσαν να αντιγραφούν και να προστατευτούν από την καταστροφή.

Η έκδοση είναι ταξινομημένη σε 382 σελίδες. Οι πρώτες 290 σελίδες, είναι γραμμένες από τον ίδιο τον Ρασίντ αλ Ντιν, οι υπόλοιπες από τον ηγεμόνα της Ταμπρίζ και δύο συγγραφείς. Αυτό το χειρόγραφο απολαμβάνει παγκόσμιας αναγνωρισιμότητας της σημασίας, του λόγω της απεραντοσύνης των δωρηθέντων εκτάσεων και της υψηλής αξίας τους, καθώς και της υψηλής θέσης του Rab' i-Rashidi.

Ιρανική μινιατούρα

Η ιρανική μινιατούρα είναι ένα από τα λαμπρά έργα τέχνης από την παλαιότερη κουλτούρα του Ιράν

Κάποιοι μελετητές είπαν ότι η προέλευση τέτοιων πινάκων στο Ιράν χρονολογείται από την περίοδο των Αχαιμενιδών, ενώ αυτή η τέχνη μπορεί να βρεθεί και μέσα σε σπήλαια όπως π.χ. της επαρχίας Λορεστάν.

Έχει δοθεί προσοχή στην απεικόνιση σκηνών μάχης, κυνηγιού και ζώων. Από 7.000 χρόνια πριν, διατίθενται κυλινδρικά αγγεία και χάντρες, και επιγραφές με αχάτη και νεφρίτη, στα οποία Ιρανοί σχεδιαστές και ζωγράφοι έχουν ζωγραφίσει μοτίβα ανθρώπων και ζώων σε διάφορες μορφές με μεγάλη δεξιοτεχνία.

Εκτός από την τέχνη της ζωγραφικής, αυτά τα μοτίβα δείχνουν και την τέχνη της χαρακτικής. Αυτοί οι υπέροχοι πίνακες έχουν δημιουργηθεί σε επιφάνειες που δεν έχουν μέγεθος μεγαλύτερο από μερικά εκατοστά.

Η βάση των ιρανικών μινιατούρων μπορεί να θεωρηθεί σαν χαρακτηριστική και ζωγραφική πάνω σε αυτές τις πέτρες. Μπορεί κανείς να δείγματα της ιρανικής ζωγραφικής σε κομμάτια χαλκού που βρέθηκαν στην επαρχία Λορεστάν και στα γλυπτά της Αχαιμενιδικής περιόδου.

Η διακόσμηση του ανακτόρου Απάντανα των Σούσας με τούβλα που έχουν γυαλιστερή επικάλυψη με χρώμα, σχετίζεται με την περίοδο του Δαρείου Α' και δείχνει επίσης την ιρανική ζωγραφική στην αρχαιότητα.

Η μινιατούρα ή ζωγραφική είναι ένας δυσδιάστατος, λεπτός και σε μικρές διαστάσεις τρόπος ζωγραφικής, που είναι κυρίως γνωστός για την εικονογράφηση των βιβλίων των μεγάλων της περσικής λογοτεχνίας. Εκτός από τα βιβλία, χρησιμοποιείται επίσης στο σχεδιασμό χαλιών, ρούχων, αγγείων, και διακοσμώντας τους τοίχους των ανακτόρων και των κτιρίων διαμορφώνοντας τα με υπέροχα σχέδια.

Η μινιατούρα ή ζωγραφική είναι ένας δυσδιάστατος, λεπτός και σε μικρές διαστάσεις τρόπος ζωγραφικής, που είναι κυρίως γνωστός για την εικονογράφηση των βιβλίων των μεγάλων της περσικής λογοτεχνίας.

Εκτός από τα βιβλία, χρησιμοποιείται επίσης στο σχεδιασμό χαλιών, ρούχων, αγγείων, και διακοσμώντας τους τοίχους των ανακτόρων και των κτιρίων διαμορφώνοντας τα με υπέροχα σχέδια

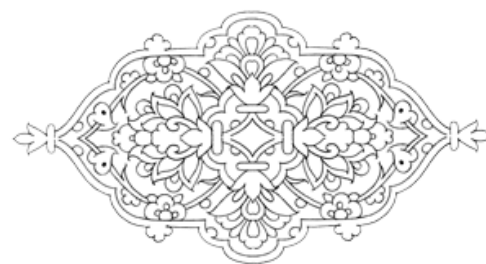

Η τέχνη της ιρανικής ζωγραφικής καταχωρήθηκε το 2020 στον Κατάλογο της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ανθρωπότητας.

Στη διαδικασία σχεδιασμού εξαιρετικών παλαιών μινιατούρων, που παραγγέλνονταν κυρίως από ηγεμόνες, χρησιμοποιήθηκαν επίσης υλικά όπως ο χρυσός και το ασήμι.

Η κύρια διαφορά μεταξύ της ιρανικής ζωγραφικής και άλλων κοινών μορφών ζωγραφικής στον κόσμο είναι ο ρεαλισμός και ο νατουραλισμός.

Ο εξωραϊσμός στην ιρανική ζωγραφική είναι ευφάνταστος και αναφέρεται σε θρύλους. Οι κήποι μοιάζουν πάντα σαν ανοιξιάτικο πανηγύρι.

Η ισλαμική τέχνη εμφανίστηκε μετά την επέκταση του Ισλάμ στο Ιράν και σε άλλα μέρη του κόσμου και είχε αντίκτυπο στους πολιτισμούς διαφορετικών εθνών. Τα πρώτα έργα της ιρανικής ζωγραφικής στην ισλαμική εποχή εμφανίστηκαν με τη μορφή σχεδίων σε αρχιτεκτονικά έργα και αντικείμενα που χρησιμοποιήθηκαν από τους ανθρώπους και στη συνέχεια η ζωγραφική στο βιβλίο, η οποία επηρεάζει δημιουργικά τα νέα έργα.

Ένα από τα σημαντικότερα βιβλία που απεικονίζουν διάφορες περιόδους της ισλαμο-ιρανικής τέχνης είναι το Shahnameh του Ferdowsi

Ιρανικό Dotar

Δεξιότητες κατασκευής και η μουσική του Ιρανικού Dotār

Το Dotār είναι το αρχαιότερο έγχορδο μουσικό όργανο όχι μόνο στο Ιράν, αλλά και σε όλη τη Μέση Ανατολή και την Κεντρική Ασία.

Η απεικόνιση αυτού του μουσικού οργάνου υπάρχει σε μερικά από τα αρχαία βραχώδη ανάγλυφα.

Σε ένα βιβλίο που συντάσσεται στην Παχλαβική γλώσσα, το Dotār ονομάζεται Tanbur ή Tambur.

Μερικά από τα μουσικά όργανα, τα τραγούδια και τη μουσική έχουν αναφερθεί στις αφηγήσεις της φανταστικής ιστορίας του Ιράν (π.χ. δυναστείες των Πισδαδιών και των Καγιανίων) και στα ιστορικά κείμενα (που σχετίζονται με τους Μήδους, τους Αχαιμενιδούς, τους Πάρθους και τους Σασσανίδες).

Διαβάζουμε στο Shahname, στο λήμμα του Kay Kāvus Kingship and πηγαίνοντας στο Mazandaran: «κάθισε χαρούμενος δίπλα στο σιντριβάνι, βρήκε ένα χρυσό φλιτζάνι και το γέμισε με κρασί/ βρήκε κι ένα Τανμπούρ δίπλα στο κρασί/ και έκανε την έρημο μια γιορτή παίζοντας».

Επιπλέον, στα υπάρχοντα κείμενα και ιστορίες Παχλαβί των αρχαίων χρόνων μπορούμε να δούμε το όνομα ορισμένων από τα σημερινά μουσικά όργανα, για παράδειγμα, στην ιστορία των Παχλαβί για τον Ριντάγκ και τον Χοσρόου: «Ο βασιλιάς ρώτησε ποια μουσική είναι καλύτερη και πιο ευχάριστη; Ο Ridag απάντησε ότι όλα αυτά είναι ωραία και απολαυστικά: Chang, Tanbur, Barbat και Nāy».

Όπως είναι προφανές από τα αρχαία χειρόγραφα της περσικής ιστορίας και λογοτεχνίας, η ηλικία αυτού του μουσικού οργάνου μπορεί να υπολογιστεί σε περισσότερο από έξι χιλιάδες χρόνια.

Υπάρχουν δύο είδη Dotār στα γραπτά έγγραφα του παρελθόντος, έτσι ώστε να γνωρίζουμε ένα από αυτά ως Khorasani Dotār και ένα άλλο ως Baghdadī Dotār, σύμφωνα με την περισσότερη υπάρχουσα βιβλιογραφία. Ο μεγάλος Ιρανός φιλόσοφος και επιστήμονας, Al-Farabi, άρχισε τη μουσική του έρευνα με βάση τον Dotār-e Khorasani ανοίγοντας μια ανεξάρτητη καταχώρηση για επιστημονική περιγραφή του οργάνου στο σημαντικό και διάσημο έργο του Kitab al-Musiqā al-Kabīr (Το Μεγάλο Βιβλίο της Μουσικής).

Όπως είναι προφανές από το όνομά του, το Dotār έχει δύο χορδές που παίζονται από το δάχτυλο ή το πλέγμα.

Σήμερα η κατασκευή και το παίξιμο Dotār είναι δημοφιλές στις περιοχές ανατολικά και βόρεια του Khorasan, στις περιοχές Torkaman, στο Katul στην επαρχία Golestan και στα ανατολικά του Mazandaran.

Στην πραγματικότητα, το Dotār μπορεί να θεωρηθεί ως το μουσικό όργανο των βορειοανατολικών περιοχών του Ιράν. Το Dotār συνήθως κατασκευάζεται χρησιμοποιώντας το ξύλο μουριάς, αρμενικής δαμασκηνιάς, τζιτζιφιάς και καρυδιάς και οι χορδές του ήταν κατασκευασμένες από μετάξι αντί για σύρμα στο παρελθόν.

Ο σπουδαιότερος παίκτης Dotār του Ιράν, ο Haji Qorban Soleimani περιγράφει τη χορδή τενόρου του Dotār του ως γυναίκα (Hava) και το μπάσο ως αρσενικό (Ādam). Ιδιαίτερα σημαντικοί μεταξύ των ικανών μουσικών Dotār του ανατολικού Ιράν ,είναι επίσης οι Mohammad Soleimani, Abdollah Sarvar Ahamdi, Gholamali Pourataei και Osman Mohammadparast.

Αζάρ του 1398 (Δεκέμβριος 2019) η δεξιότητα της κατασκευής και της παραγωγής μουσικής με το ιρανικό Dotār έχει καταχωρηθεί στην Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά της Ανθρωπότητας της UNESCO

Μουσική των Bakhshies του Khorasan

Οι μουσικοί και τραγουδιστές της βόρειας Χορασάν, χωρίζονται σε τρία γκρουπ: Lovers, Bakhshies και Leveler (Luti).

Παίζοντας όργανα όπως Kamancheh, Dotar, Sorna, Drum, Quseme και Ney, συνθέτουν τραγούδια ανάλογα με κάθε ιστορικό και πολιτιστικό γεγονός.

Όταν στα κοπάδια των προβάτων υπήρχε αρρώστια, συνέθεταν ύμνους όπως το Lalezar και σε περίπτωση εχθρικής επίθεσης συνέθεταν ρομαντικά τραγούδια όπως το Allah Mazar.

Οι Bakhshis είναι μουσικοί Dotar που συνδέουν τους ανθρώπους σε ένα σώμα ηθικής, μυστικισμού, ποιήματος και λογοτεχνίας από τη μια γενιά στην άλλη μέχρι και σήμερα.

Οι περισσότεροι Bakhshies σήμερα ζουν στο North Khorasan, ειδικά στις πόλεις Quchan, Bojnord, Shirvan και Esfarayen.

Αναφέρεται ότι υπάρχουν 4 έως 5 Bakhshies σε κάθε χωριό.

Η παρουσία Κούρδων, Τούρκων και Φαρς στο Βόρειο Χορασάν έχει κάνει τη διαφορά μεταξύ αυτής της μουσικής και της μουσικής των νότιων και ανατολικών περιοχών της επαρχίας, έτσι ώστε τα χαρακτηριστικά Τούρκων και Κούρδων στη βόρεια περιοχή να είναι πιο εμφανή.

Η κουρδική μουσική (Kormanj) τείνει να είναι πιο χαρούμενη και εορταστική, η μουσική Quchani (τουρκική), ωστόσο, είναι κυρίως μυστικιστική.

Το Dotar του Bakhshies υπονοεί ορισμένες βαθιές έννοιες έτσι ώστε κάθε χορδή να θεωρείται ως σύμβολο μιας αφήγησης ή ενός νοήματος.

Ενδιαφέρουσα από αυτή την άποψη είναι η ιστορία της δημιουργίας του Αδάμ και της Εύας, της ημέρας και της νύχτας, του παραδείσου και της κόλασης.

Οι Μπακσί είναι κύριοι πολλών Μακάμ με τέτοιο τρόπο που έχουν ορίσει ορισμένα Μακάμ, συμβατά με κάθε τελετή, όπως γάμοι, Νορούζ και διάφορα πάρτι.

Τα κύρια δημοφιλή Maqam στο Βόρειο Khorasan είναι τα Navaei, Tajnis (ανάσταση), Grayli, Shakhtaei και Bolbol (Philomel) που το καθένα περιέχει πολλά κλαδιά και μερίδες.

Εκτός από το να παίζουν όργανα, οι Bakhshies είναι επίσης επιδέξιοι στη σύνθεση ποιημάτων και στην κατασκευή των δικών τους μουσικών οργάνων.

Οι λαοί ορίζουν ένα άτομο ως bakhshi εάν είναι ικανό στο παίξιμο του οργάνου, το τραγούδι, την αφήγηση και την ανάγνωση ποιημάτων.

Θα πρέπει επίσης να φτάσουν στα υψηλότερα επίπεδα συνείδησης και μυστικισμού, με αποτέλεσμα το Bakhshi να αντικατοπτρίζει ένα είδος ευλογίας και θέσης που χαρίστηκε από τον Θεό.

Από τους πιο διάσημους Bakhshies Khan Mohammad Gheytni, αξιολογημένοι είναι οι:

Ahmag Gholi Ahmadi,
 Mohammad Hossein Yeganeh,
 Haj Ghorban Soleymani,
 Alireza Soleymani,
 Ali Gholamrezaei Almejoghi,
 Olia Gholi Yeganeh.

Το 2010, η Music of the Bakhshies of Khorasan καταχωρήθηκε στον Αντιπροσωπευτικό Κατάλογο της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ανθρωπότητας στην UNESCO.

Ρεπερτόριο Ιρανικής Μουσικής

Η ιρανική μουσική ονομάζεται επίσης ιρανική παραδοσιακή μουσική, κλασική μουσική του Ιράν και μερικές φορές οργανική μουσική του Ιράν.

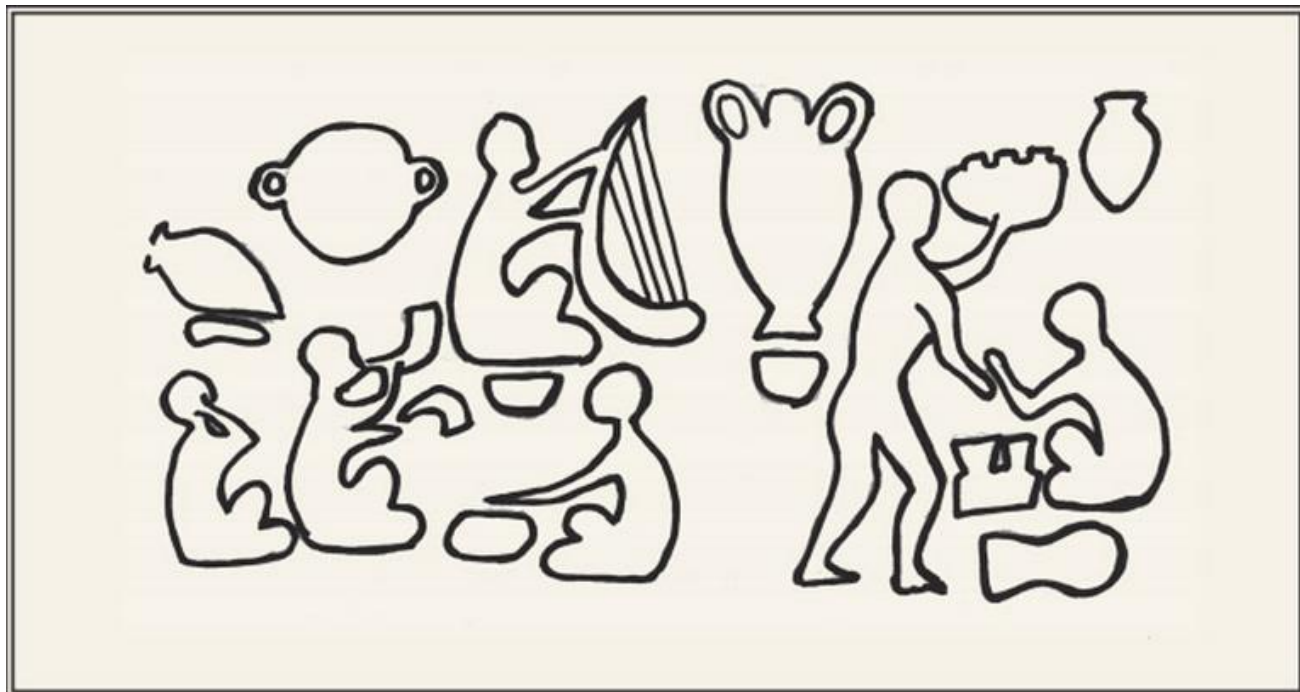

Στην πραγματικότητα, αυτή η τέχνη έχει μεταφερθεί προφορικά από Δάσκαλο σε μαθητή με τα χρόνια και αυτό που είναι σήμερα διαθέσιμο σε εμάς, ως παραδοσιακή μουσική του Ιράν είναι το αποτέλεσμα της μεγάλης προσπάθειας ανδρών και γυναικών.

Η ιρανική μουσική έχει επηρεάσει τη μουσική άλλων χωρών, όπως του Αφγανιστάν, του Πακιστάν, της Τουρκίας, της Αρμενίας, του Αζερμπαϊτζάν και της Ελλάδας. Ωστόσο, η μουσική αυτών των χωρών έχουν επηρεάσει αμοιβαία την ιρανική μουσική με την πάροδο του χρόνου.

Μια σφραγίδα που ανακαλύφθηκε από το Choghamish στο Dezful, που φαίνεται να δημιουργήθηκε 3400 χρόνια πριν, δείχνει μια ομάδα μουσικών να παίζει ο καθένας ένα όργανο.

Άρπα, τρομπέτα και τονμπάκ είναι τα όργανα που απεικονίζονται σε αυτό το έργο.

Η ανακάλυψη παρόμοιων λιθογλυπτικών έργων σε αυτήν την περιοχή μαρτυρεί τη δραστηριότητα πολλών μουσικών στο αρχαίο Ιράν.

Η ιρανική μουσική έχει ταξινομηθεί ιστορικά σε δύο περιόδους: την προ-ισλαμική περίοδο και την ισλαμική εποχή

Η παραδοσιακή μουσική του Ιράν αποτελείται από Dastgahs, Gushes, Avazes και τις δικές της μοναδικές μορφές που σήμερα περιλαμβάνουν επτά Dastgah και έξι Avazes. Sur, Segāh (η τρίτη θέση), Čahārgāh (τέταρτη θέση), Homāyūn, Māhur, Navā και Rāst-Panjgāh (η πέμπτη θέση) είναι επτά Dastgah της ιρανικής μουσικής.

Το Avaz μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως ένα μικρό και σύντομο Dastgah. Ενδιαφέροντα από αυτή την άποψη είναι τα Avaz-e Dashti, Avaz-e Abu'ata, Avaz-e Afshari, Avaz-e Bayat-e Tork, Avaz-e Esfahan, Avaz-e Bayat-e Kord, Avaz-e Shyshtar.

Από τα κύρια μουσικά όργανα στο Ιράν, Ney, Daf, Tar, Setar, Dotar, Divan, Shurangiz, Tonbak, Dayereh, Kamanche, Oud (Barbat), Qanun, Suroz, Ney-anban, Τρομπέτα, Sorna, Duduk (Μπαλαμπάν), Μπορούν να αναφερθούν τύμπανο, μεταλλικό τύμπανο και κλαρινέτο.

Υπάρχουν επίσης μοναδικά είδη ιρανικής μουσικής που σχετίζονται με διαφορετικές περιοχές:

Κουρδική μουσική (από την παλαιότερη μουσική στον κόσμο),

Μπαλούτσι,

του Αζερμπαϊτζάν,

Μπαχτιάρι,

Χορασάν,

Γκαζβίν,

Νοτίου Ιράν,

Γκιλάκ,

Mazandaran,

Lorestan,

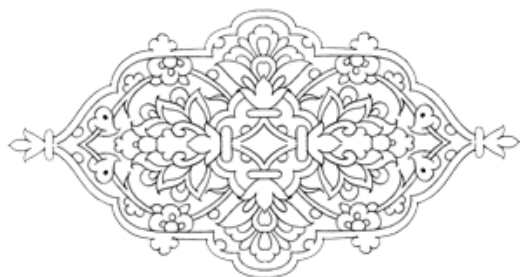
Talesh,

Bandar,

Elam,

Ghashghaei

και η τοπική μουσική του Fars.

Το ρεπερτόριο της αυθεντικής Ιρανικής μουσικής έχει καταχωρηθεί το 2009, στον Αντιπροσωπευτικό Κατάλογο της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ανθρωπότητας στην UNESCO. Η αρχή αυτής της τέχνης ανάγεται στα προ Χριστού χρόνια.

Η τέχνη της κατασκευής και το παίξιμο του Kamancheh

Το Kamancha είναι ένα από τα ιρανικά παραδοσιακά και πρωτότυπα μουσικά όργανα με μεγάλη ιστορία

Το όνομα του Kamancha έχει εμφανιστεί σε ορισμένα ποιήματα και κείμενα από τις πρώτες ισλαμικές περιόδους.

Η πρώτη ιστορική μαρτυρία της Kamancha σχετίζεται με το Kitab al-Musiqa al-Kabir του Farabi τον 4ο αιώνα ΑΗ. Ονόμασε το Kamancha είναι το βιβλίο του με το αραβικό του όνομα "Rebab".

Ως εκ τούτου, ορισμένοι πιστεύουν ότι το Kamancha έχει φτιαχτεί από την εξέλιξη του Rebab.

Ορισμένοι ποιητές όπως ο Masud Sa'd από τον 8ο αιώνα ΑΗ, έχουν αναφερθεί στο όνομα αυτού του οργάνου και επίσης μπορούμε να παρατηρήσουμε την απεικόνιση του παίκτη Kamancha στην αίθουσα Chehel Sotoun του Ισφαχάν (περίοδος των Σαφαβιδών).

Το Kamancha ήταν ένα από τα πιο αυθεντικά μουσικά όργανα στο Ιράν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.

Τοποθετείται στην ομάδα των τοξωτών έγχορδων μουσικών οργάνων που αποτελείται **από τρία μέρη μπολ, λαβή και βάση από μέταλλο, κόκκαλο και δέρμα.**

Το μπολ στο όργανο είναι ο παραγωγός του ήχου που χρησιμοποιείται ως κιβώτιο ήχου.

Είχε αρχικά τρεις χορδές και η τέταρτη προστέθηκε την περίοδο των Qajar σε απομίμηση βιολιού.

Παλαιότερα, το μπολ ήταν κατασκευασμένο από ξύλο σφενδάμου και καρυδιάς και διακοσμήθηκε με ένθετο και κέλυφος, ωστόσο σήμερα είναι κυρίως από ξύλο μούρων. Το μπολ καλύπτεται από δέρμα πάνω στο οποίο είναι τοποθετημένα η γέφυρα και οι χορδές

Το τόξο Kamancha είναι κατασκευασμένο από ένα στενό ξύλο με παράλληλες κλωστές από τρίχες αλόγου τεντωμένες μεταξύ των δύο άκρων.

Το βιολί μπήκε στο Ιράν την περίοδο του Μοζαφάρ αντ-Ντιν Σαχ και έγινε ως επί το πλείστον το υποκατάστατο του Καμάντσα από πολλούς μουσικούς .

Ως εκ τούτου, το Καμαντσα παρέμεινε στο ράφι για μεγάλο χρονικό διάστημα μέχρι το 1332 ΣΗ.

Ο Ali Asghar Bahari κατέβαλε πολλές προσπάθειες για τη διδασκαλία του Καμαντσα όταν το εθνικό ραδιόφωνο μετέδωσε το σόλο του Καμαντσα για πρώτη φορά, πολλοί άνθρωποι άρχισαν να ενδιαφέρονται ολοένα και περισσότερο να μάθουν Καμαντσα και άνοιξε ξανά.

Σήμερα, δεν μπορούμε να έχουμε ένα παραδοσιακό μουσικό σχήμα χωρίς τον ήχο των Καμαντσα.

Από τους πιο εξέχοντες παίκτες Καμαντσα στο Ιράν πρέπει να αναφερθούν οι:

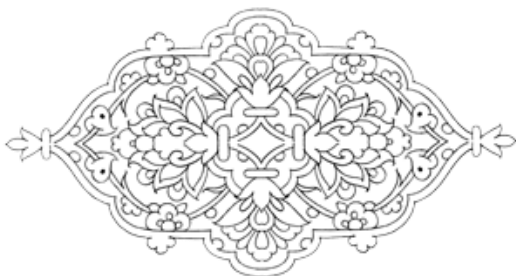
Ali Asghar Bahari,

Kehan Kalhor,

Rahmatollah Badiei,

Mojtaba Mirzaheh και

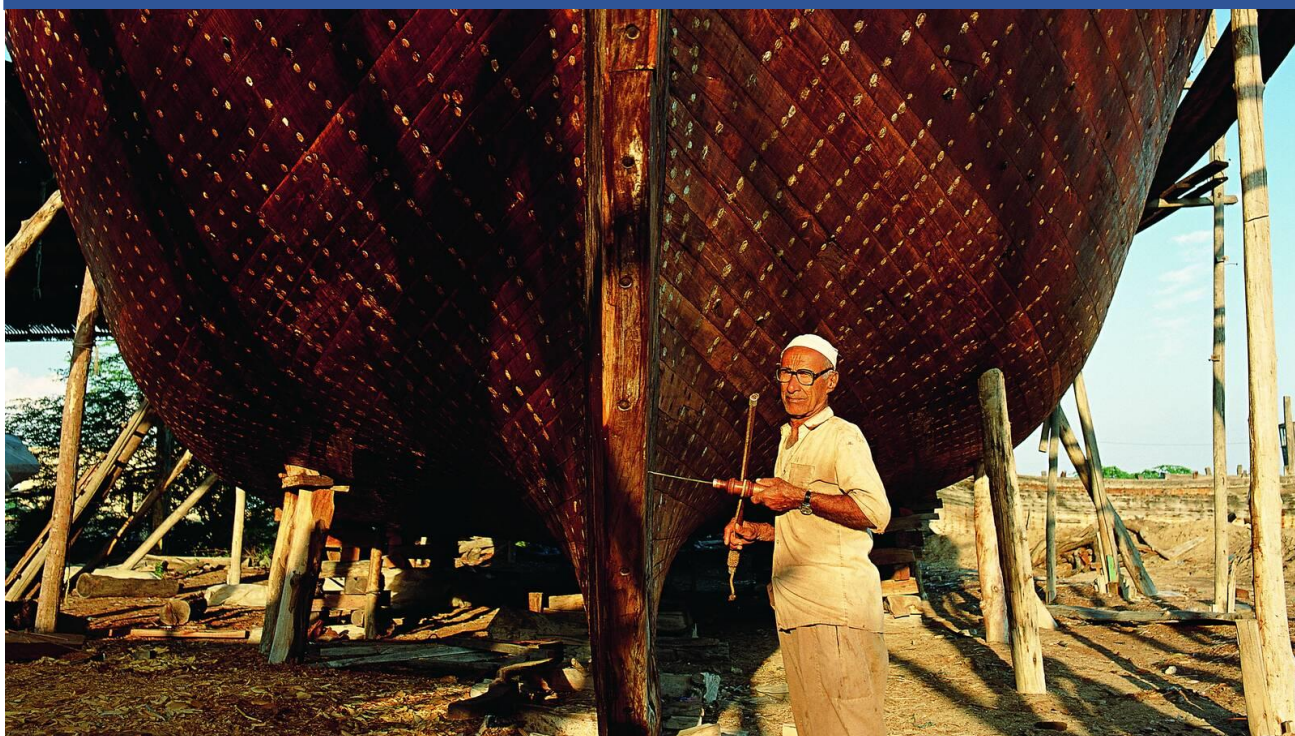
Ardeshir Kamkar.

Το 2017 το Art of crafting and play with Kamantcheh εγγράφηκε στον Αντιπροσωπευτικό κατάλογο της UNESCO για την Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά της Ανθρωπότητας.

Παραδοσιακή κατασκευή και ναυσιπλοΐα Ιρανικών σκαφών Lenj στον Περσικό Κόλπο

Η κατασκευή σκαφών Lenj και πλοιαρίων είναι μια από τις παλαιότερες τοπικές βιομηχανίες στο νότιο Ιράν που χρονολογείται από την περίοδο Afsharid.

Ωστόσο, η ιστορία της ιρανικής ναυσιπλοΐας μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ακόμη παλαιότερη μετά την ανακάλυψη αρχαιοτήτων των Σασανιδών στη σημερινή Μογγολία και επίσης Παρθικά και στα Σασανιδικά λιμάνια.

Οι κάτοικοι της βόρειας παραλίας του Περσικού Κόλπου χρησιμοποιούν τα δικά τους χειροποίητα Lenjes για θαλάσσια ταξίδια, εμπόριο, καταδύσεις για μαργαριτάρια και ψάρεμα.

Στο παρελθόν πραγματοποιούσαν επαγγελματικά ταξίδια στη Βομβάη, τη Βασόρα και τις ανατολικές πόλεις της Αφρικής και της Τανζανίας, χρησιμοποιώντας τα ιστιοπλοϊκά Lenjes.

Αυτή η βιομηχανία έχει μακρά πολιτιστική ιστορία.

Τα ποιήματα που τραγουδούν οι γυναίκες που επιστρέφουν από τη θάλασσα ή τα τραγούδια των βαρκάρηδων στη δουλειά μπορούν να θεωρηθούν η άυλη κληρονομιά αυτής της βιομηχανίας.

Όπως πολλά άλλα επαγγέλματα στο παρελθόν, έτσι και η γνώση της κατασκευής Lenjes έχει περάσει από πατέρα σε γιό, με την πάροδο του χρόνου. Τα Lenjes είναι εμπειρικά κατασκευασμένα χωρίς κανένα σχέδιο. Οι κατασκευαστές Lenjes είχαν μάθει το αρχικό σχέδιο των Lenjes από τους πατέρες τους οι οποίοι το έμαθαν επίσης από τους προγόνους τους.

Ως εκ τούτου, η όλη διαδικασία της κατασκευής του Lenj έχει μεταφερθεί εμπειρικά.

Τα ποιήματα που τραγουδούν οι γυναίκες που επιστρέφουν από τη θάλασσα ή τα τραγούδια των βαρκάρηδων στη δουλειά μπορούν να θεωρηθούν η άυλη κληρονομιά αυτής της βιομηχανίας.

Όπως πολλά άλλα επαγγέλματα στο παρελθόν, έτσι και η γνώση της κατασκευής Lenjes έχει περάσει από πατέρα σε γιό, με την πάροδο του χρόνου. Τα Lenjes είναι εμπειρικά κατασκευασμένα χωρίς κανένα σχέδιο. Οι κατασκευαστές Lenjes είχαν μάθει το αρχικό σχέδιο των Lenjes από τους πατέρες τους οι οποίοι το έμαθαν επίσης από τους προγόνους τους.

Ως εκ τούτου, η όλη διαδικασία της κατασκευής του Lenj έχει μεταφερθεί εμπειρικά.

Τα παραδοσιακά Lenjes κατασκευάστηκαν από ξύλα της ζούγκλας ανθεκτικά στην υγρασία, τους κορμούς τοπικών δέντρων όπως το αραβικό δέντρο, το μεσκίτζι, το τζίτζιφι και τα μη τοπικά δέντρα όπως το μούρο και το πλάτανο καθώς και από ένα ινδικό ξύλο υψηλής ποιότητας, το "sāy" που χρησιμοποιήθηκε για το σώμα των αγγείων.

Παλαιότερα, τα κύρια κέντρα του Lenj- Building ήταν το Kong, τα λιμάνια Lengeh και το ιστορικό λιμάνι του Laft (στο νησί Qeshm).

Σήμερα, τα περισσότερα Lenjes κατασκευάζονται στις πόλεις Qeshm, Kulghan, Dargahan, Ramchah, Suza, Laft, Dulab και Guran.

Οι έμπειροι τεχνίτες, επενδύουν τις ενώσεις των Lenjes χρησιμοποιώντας πίσσα μετά το τέλος της κατασκευαστικής διαδικασίας για να είναι ανθεκτικά όταν βρίσκεται μέσα στο νερό

Παραδοσιακές δεξιότητες κατασκευής και ναυσιπλοίας Ιρανικών σκαφών Lenj στον Περσικό Κόλπο καταχωρήθηκαν ως η όγδοη Ιρανική Άυλη Κληρονομιά το 2011..

Παρασκευή flatbread Lavash, Katyrma, Jurka, Yufka

Παρασκευή flatbread Lavash, Katyrma, Jurka, Yufka διαδίδοντας αυτό το είδος της κουλτούρας

Η παρασκευή και το ψήσιμο του ψωμιού γίνεται εδώ και πολλά χρόνια. Στην αρχή ανακάτευαν τους κοπανισμένους κόκκους με νερό και το έψηναν στις καυτές πέτρες. Η διαδικασία του ψησίματος του ψωμιού έφθασε στην τελική της μορφή με την πάροδο του χρόνου και μετά την ανακάλυψη νέων τεχνικών.

Κάθε χώρα έχει τη δική της παράδοση στο ψήσιμο του ψωμιού.

Το Lavash είναι ένα από τα παλαιότερα ψωμιά στο Ιράν που παρασκευάζεται σήμερα τόσο με παραδοσιακούς όσο και με σύγχρονους τρόπους. Το Lavash είναι ένα λεπτό και μαλακό ψωμί με διάμετρο περίπου 3 mη από άζυμη ζύμη. Το βρίσκουμε επίσης και με άλλα ονόματα όπως το ψωμί Tanoori ή Taftoon στο Ιράν.

Τουλάχιστον τρία άτομα χρειάζονται για την παρασκευή αυτού του ψωμιού. Ο καθένας είναι υπεύθυνος για ένα μέρος της δουλειάς και ως επί το πλείστον η παρασκευή γίνεται από γυναίκες .

Σήμερα, το ψωμί Lavash εξακολουθεί να ψήνεται με τον ίδιο παραδοσιακό τρόπο στις αγροτικές περιοχές και οι γείτονες συμμετέχουν στη διαδικασία.

Η ζύμη ανοίγεται επίπεδη σε ένα στρογγυλό κομμάτι ξύλου ή μετάλλου πάνω στο οποίο έχει τεντωθεί ένα ύφασμα .

Μια τρύπα που ονομάζεται tandoor έχει σκαφτεί στο έδαφος. Η ζύμη τοποθετείται με μικρά «χτυπήματα» στα καυτά τοιχώματα του tandoor.

Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν αυτό το παραδοσιακό ψωμί για να ευλογήσουν τη νύχτα του γάμου σε ορισμένες περιοχές του Ιράν και τοποθετούν το ψωμί στον ώμο της νύφης..

Το Flatbread Making and Sharing Culture έχει καταχωρηθεί στον Αντιπροσωπευτικό Κατάλογο της UNESCO για την Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά της Ανθρωπότητας το 2017